

วารสาร อาชญากรรมและความปลอดภัย

Journal of Crime and Security

ISSN (Print): 2539-6889 ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2564

ISSN (Online): 2730-2571 Vol.3 No.1 (January-June 2021)

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Police Science Faculty, Royal Police Cadet Academy

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษาวิจัยและความรู้การจัดการภาครัฐและเอกชน องค์ความรู้ทางด้านอาชญากรรม และความปลอดภัย ตลอดจนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่บุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
2. เพื่อเป็นเวทีหรือเป็นสื่อกลางสำหรับการแนะนำและนำเสนอผลงานค้นคว้าวิจัยใหม่ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านบทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพของนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป
3. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติที่สามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม
4. เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการที่มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม ในมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ อาชญาวิทยา การจัดการ การบริหาร การศึกษา การจัดการความปลอดภัย โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

พลตำรวจโท นิรันดร์ เหลือมศรี

พลตำรวจตรี ณรงค์ ทรัพย์เย็น

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วิโรฒ กุลบุตร

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.ชัชพันธ์ สีระเต็มพงษ์

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทัชชกร แสงทองดี

คณะตำรวจศาสตร์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร ไรจน์วิรุฬห์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร.วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลวรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทัชชกร แสงทองดี

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพงศ์ ลิ้มประเสริฐ

มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิษา เลิศโตมรสกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักรเดช พรหมกัลป์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ดิฐภัทร บวรชัย

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง ดร.ธัญญรัตน์ ทิวถนอม

คณะตำรวจศาสตร์

พันตำรวจตรี ดร.ชวนส์ เจนการ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเชียคอนเนคท์คอร์ปอเรชั่นจำกัด

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจประเมินบทความ (Peer Review)

1. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
2. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรีหญิง ดร.พัชรา สีนลอยมา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.ชัชชนันท์ สิริระเต็มพงษ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
4. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ไสรัตน์ กลับลีลา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
5. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก นนทวิจิตร เจริญนวลชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
6. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง อภรณ์ ลิ้มวิรัชพงษ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
7. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง พรทิพย์ วงศ์ผดุง	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
8. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง ธนพร วุฒิกวีภาค	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
9. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
10. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก เผด็จ โชคเรืองสกุล	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

11. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก จรัส ธรรมธนารักษ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
12. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ปพัฒน วสุวิชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
13. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง กัญญิกาวรรณ พึ่งเดชะ	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
14. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
15. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
16. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทัชกร แสงทองดี	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
17. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อีสุทธิ์ พันธุ์ฤทธิ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
18. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง ทัดดาว โฉมลักษณ์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
19. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง ดร.ศิริพร นุชสำเนียง	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
20. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.พชร สันทัด	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง วิชาสิทธิ สีสกุลานนท์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ศราวุธ โสมะเกษตริณ	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง จิราพร พวงอินทร์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ก้องปิติ อ่อนมาก	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อิทธิพล สุขยิ่ง	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก พิพากษ์ เกียรติกมลเสศ	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.เอนก อะนันทวรรณ	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ดิฐภัทร บวรชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก กฤษฏี สถิตวัฒนานนท์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง ดร.กรรณิกา กุกุดเรือ	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง ดร.ธัญญรัตน์ ทิวถนอม	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.ธวัช สุดสาคร	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
33. พันตำรวจโท ดร.มนต์พิพัฒน์ เอี่ยมจรัส	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
34. ร้อยตำรวจเอก ดร.บุษกมล หงสกุล หุตะสิงห์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินบทความ (Peer Review)

1. ศาสตราจารย์พิเศษ วิศิษฐ์ วิสิษฎ์สรอรรถ	กระทรวงยุติธรรม
2. ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.โสภณ ศรีวาท	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี พงษ์สันต์ คงศรีแก้ว	นักวิชาการอิสระ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประธาน วัฒนาวาณิช	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. รองศาสตราจารย์ อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์	มหาวิทยาลัยมหิดล

7. รองศาสตราจารย์ ดร.จรูญศรี มาติลกโกวิท	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล สุยะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ กัลยะจิตร	มหาวิทยาลัยมหิดล
12. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรศักดิ์ รอดจันทร์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
13. รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิน วิวัฒน์พงศ์พันธ์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี	มหาวิทยาลัยมหิดล
15. รองศาสตราจารย์ ดร.วินัยทกานต์ รุจิภักดิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
16. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.ทวิลิป เครือมา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
17. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี พงษ์พิเชฏฐ ภัคดิณรงค์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
18. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
19. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลวรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
20. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.อภิชัย ศรีโสภิต	นักวิชาการอิสระ
21. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.กิตติธเนศ เลอวงค์รัตน์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
22. รองศาสตราจารย์พิเศษ พลโท ดร.วีระ วงศ์สรรค์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
23. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก กุ๊เกียรติ เจริญบุญ	สำนักงานอัยการสูงสุด
24. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ภูวดล แสนพินิจ	นักวิชาการอิสระ
25. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.กฤษณพงศ์ พุดระกุล	มหาวิทยาลัยรังสิต
26. รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ พลายน้อย	มหาวิทยาลัยมหิดล
27. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรเดช ฉายอรุณ	มหาวิทยาลัยมหิดล
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัณณพงศ์ ลิ้มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยรังสิต
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ เปียตนอก	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรวิทย์ ไวยวุฒิ	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตุลญา โรจน์ทองคำ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ ประยงค์ เต็มขวาลา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย สุเวชวัฒนกุล	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศรา สุกเพชร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุศดา แก้วมาตย์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ พรหมวิกร	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐนันต์ศักดิ์ บวรนนท์กุล	มหาวิทยาลัยมหิดล

39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เอ็มศิรินันท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ประสงค์ทัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท สิริพงศ์ สันต์ดพ้อม	ข้าราชการบำนาญ
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา ชื่นชม	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
43. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
45. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
46. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจตน์สฤษฎ์ อังศุกาญจนกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
47. นายวันชัย รุจนวงศ์	สำนักงานอัยการสูงสุด
48. พลตำรวจโท ดร.ปิยะ อุทาโย	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
49. พลตำรวจโท ดร.มนตรี ยิ้มแย้ม	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
50. พลตำรวจตรี พงษ์พันธุ์ วรรณภักตร์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
51. พลตำรวจตรี ดร.ปรีดา สถาวร	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
52. พันตำรวจโท ดร.พงษ์ธร ัญญศิริ	กระทรวงยุติธรรม
53. พันตรี ดร.ต้องการ แก้วเฉลิมทอง	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
54. นายแพทย์ ไกรสร อัมมวรรณ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
55. ดร.ชัตติยา รัตนดิลก	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
56. ดร.ธีระพงษ์ ธีระนงวุฒิ	บริษัท การบินไทย จำกัด มหาชน
57. ดร.อสนีย์ สังขเนตร	กระทรวงยุติธรรม
58. นายสมชัย รอดเรือง	สำนักงานงบประมาณ
59. นายสมณ์ พรหมรส	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
60. พลตำรวจตรี ณรงค์รัตน์ พิชัยณรงค์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
61. พันตำรวจตรี ดร.ชวนส์ เจนการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
62. พลตำรวจตรี ปรีชา สหายานนท์	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
63. ดร.ชนิกา แสงทองดี	นักวิชาการอิสระ
64. ดร.รัตติยา เหนืออานา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
65. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา	บริษัท เอเชีย คอมเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ทุกบทความได้รับการพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน ก่อนตีพิมพ์ลงในวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

ทัศนะและข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ทางกองบรรณาธิการ เปิดเสรีในด้านความคิด และไม่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ผู้ประสานงาน

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทัชชกร แสงทองดี

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้จัดทำ

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

90 หมู่ 7 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

โทรศัพท์/โทรสาร 0-3432-1996

Email: journal.jcs.rpca@gmail.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

กำหนดการจัดพิมพ์วารสาร

วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นวารสารราย 6 เดือน โดยจัดพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

บทบรรณาธิการ

วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นวารสารที่รวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัยและผลงานวิชาการอื่นๆ ของทั้งนักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตำรวจ งานของผู้บังคับใช้กฎหมายอื่นๆ โดยพิจารณาความเชื่อมโยงของปัญหาต่างๆ ไปสู่สังคม หรือที่อาจเกิดขึ้นและเกิดเป็นผลพวงตามมา ทั้งในมิติของอาชีวกรรม ตลอดจนความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษาวิจัยและความรู้การจัดการภาครัฐและเอกชนองค์ความรู้ทางด้านอาชีวกรรม และความปลอดภัย ตลอดจนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อเป็นเวทีหรือเป็นสื่อกลางสำหรับการแนะนำและนำเสนอผลงานค้นคว้าวิจัยใหม่ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านบทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพของนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติที่จะสามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนเกิดประโยชน์แก่สังคมประเทศชาติโดยรวม

กองบรรณาธิการ ได้พิจารณา คัดสรร โดยส่งบทความให้กับคณะผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขาความเชี่ยวชาญให้ตรวจพิจารณาบทความอย่างมีคุณภาพและเป็นระบบ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทั้งเนื้อหาองค์ความรู้ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในวารสารฯ ฉบับนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยจะเสริมสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ รวมถึงการสร้างคุณประโยชน์ให้กับองค์กร ชุมชน และสังคมทั้งในระดับประเทศและนานาชาติต่อไป โดยฉบับนี้เน้นการนำเสนอบทความวิจัย 8 บทความ ดังนี้

คณิศร์ ปานสาคร และพงศ์กุลธร โรจนวิรุฬห์ บทความวิจัยเรื่อง “ปัจจัยในการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย” พบว่า 1) ระดับการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.08 อยู่ในระดับมาก ระดับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.22 อยู่ในระดับมาก 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้และระดับ

การศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นด้านการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ด้านการรับรู้ผ่านสื่อและด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นด้านความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ด้านระบบความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย 3) การรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริการผ่านสื่อ ด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ด้านการรับรู้ผ่านบุคคล และด้านการรับรู้ผ่านช่องทางอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยทุกด้าน ได้แก่ ด้านระบบรักษาความปลอดภัยและด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย ตลอดจนด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

กนิษฐา ศาครชลธาร และวันจักร น้อยจันทร์ บทความวิจัยเรื่อง “การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” พบว่า 1) ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$ S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ ด้านความสำคัญของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ($\bar{X} = 3.74$ S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ($\bar{X} = 3.66$ S.D. = 0.60) และด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ อยู่ในระดับน้อยสุด ($\bar{X} = 3.53$ S.D. = 0.60) ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน ผลการศึกษาจำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม อาชีพ ระยะเวลาในการใช้อินเตอร์เน็ต (ต่อวัน) พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนุ วังขนาย และธวิษ สุตสาคร บทความวิจัยเรื่อง “ปัจจัยการจัดการงานการข่าวด้านการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด: กรณีศึกษาตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี” พบว่า ปัจจัยการจัดการงานการข่าวในคดียาเสพติดที่เจ้าหน้าที่มีความเห็นเป็นกลางคือ ความเห็นในด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณและด้านกำลังพล ในส่วนที่เจ้าหน้าที่ที่เห็นด้วย คือ ความเห็นในด้านกฎหมาย ด้านการมีส่วนร่วมจากประชาชนและด้านระบบงานสืบสวน ส่วนผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าระบบการหาข่าวของสายสืบในปัจจุบันยังไม่มี

ประสิทธิภาพ ขาดการประสานงานและข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ แต่ก็เห็นว่าการใช้สายลับยังถือเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญ

กัญญาณัฐ ตั้งสุข และชนิกา แสงทองดี บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ” พบว่า 1) ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.51) รองลงมาคือด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.66) และด้านด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับน้อยสุด ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = 0.57) 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระยะเวลาการทำงาน พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตามตำแหน่ง ภูมิสำเนา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ธนัญญา ยอดเยี่ยม และสุรัสวดี โปสินธุ์ บทความวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชญ์บุรี” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41–50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานในตำแหน่งหัวหน้างานจนถึงผู้บริหารระดับสูงและมีรายได้เกินกว่า 20,000 – 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชญ์บุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับโดยมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้านการตอบสนองความต้องการในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความพึงพอใจระดับปานกลาง คือ ด้านความเข้าใจและรับรู้ความต้องการ, ด้านความน่าเชื่อถือ, ด้านความเป็นรูปธรรม, และด้านการให้ความมั่นใจ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สุพิตรรา ศรีบุรินทร์ และทัชชกร แสงทองดี บทความวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่” พบว่า 1) ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อม

ใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.60) รองลงมา คือ ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.63) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ด้านพฤติกรรม ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ เมื่อจำแนกตาม ภูมิสำเนา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกียรติขจร พิเกาะ และธวิษ สุตสาคร บทความวิจัยเรื่อง “รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า จากการศึกษาถึงปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สินของร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุอาชญากรรมเกิดจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านยาเสพติด และปัญหาด้านการพนัน เนื่องจากสถานประกอบการร้านทองเป็นกลุ่มเสี่ยงหนึ่งในการเกิดเหตุอาชญากรรมในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการลักทรัพย์ การฉ้อโกงทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ รูปแบบแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของสถานประกอบการร้านทองอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีรูปแบบแนวทางด้านป้องกันเกี่ยวกับอาชญากรรม ในภารกิจหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ทำโดยการเมื่อผู้ประกอบการร้านทองพบเหตุอาชญากรรม สามารถแจ้งเหตุโดยตรงทางสายด่วน 191 และทางแอปพลิเคชันไลน์ในสมาร์ทโฟน

ศันสนีย์ บรรลุสุข และวันจักร น้อยจันทร์ บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี” พบว่า 1) ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจ โดยภาพรวมของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเทศบาลเมืองจันทบุรี มีการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.66) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการ

ทำงานของข้าราชการตรวจสอบนี้ตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง และภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.ชัชพันธ์ ลีระเต็มพงษ์

บรรณาธิการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-จ
บทบรรณาธิการ	ช
บทความวิจัย:	
ปัจจัยในการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์	
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย	
: คมนต์ ปานสาคร, พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์	1
การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์	
ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	
: กนิษฐา สาครชลธาร, วันจักร น้อยจันทร์	15
ปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด:	
กรณีศึกษาตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี	
: อนุ วังขนาย, ธวิษ สุตสาคร	25
การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ	
: กัญญาณัฐ ตั้งสุข, ชนิกา แสงทองดี	41
อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรม	
เดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี	
: ธนัญญา ยอดเยี่ยม, สุรัสวดี โปสินธุ์	51
การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชน	
ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่	
: สุพิตรา ศรีบุรินทร์, ทักษกร แสงทองดี	63

สารบัญ

รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา : เกียรติขจร พีเกาะ, ธวิษ สุตสาคร	75
การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานี ตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี : ศันสนีย์ บรรลุสุข, วันจักร น้อยจันทร์	89
ภาคผนวก	
แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์	101
หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสาร	108

ปัจจัยในการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

Security Management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building

King Chulalongkorn Memorial Hospital

Thai Red Cross Society

คมณต์ ปานสาคร¹, พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์²

Kamon Pansakorn, Phongkultorn Rojviroon

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะทางประชากร ระดับการรับรู้และระดับความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับการรับรู้และความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ สภากาชาดไทย 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาล ผู้ใช้บริการ และบุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย จำนวน 392 คน การวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบตรวจสอบรายการ ที่มีค่าความเชื่อมั่น .911 เป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, T-test, F-test, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.08 อยู่ในระดับมาก ระดับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.22 อยู่ในระดับมาก 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นด้านการรับรู้ต่อการจัดการความ

¹⁻² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science , Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: kamon@gmail.com, tel. 097-2952856

ปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ด้านการรับรู้ผ่านสื่อและด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นด้านความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ด้านระบบความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย 3) การรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริการผ่านสื่อ ด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ด้านการรับรู้ผ่านบุคคล และด้านการรับรู้ผ่านช่องทางอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยทุกด้าน ได้แก่ ด้านระบบรักษาความปลอดภัยและด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย ตลอดจนด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการความปลอดภัย, การรับรู้, ความเชื่อมั่น

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study the demographic characteristics, explore the level of perception and confidence towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building 2) compare perception and confidence with differences characteristics towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building and 3) study the relationship between perception and confidence towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building. Quantitative methodology of 392 samples of the staff of physicians, nurses and customers who came to the Bhumisiri Mangkhalanusorn Building were used a check list form of questionnaire with reliability 0.911. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and Pearson product moment correlation.

The finding of this research were

1) the level of perception towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building in overall was high with average 3.08 and the Level of confidence towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building

was also high with average 3.22 2) the different of salary and educational level was significant with perception towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building in media and public relation at the level of .05 but the different of gender, age, marital status and place of birth was not significant. The different of salary, educational level and place of birth was significant with confidence towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building was significant in security systems, security devices and security officer at the level of .05 but the different of gender, age and marital status was not significant. 3) Strong relationship between perception and confidence towards security management of Bhumisiri Mangkhalanusorn Building in media, public relation, person and other channel was positive with security systems, security devices and security officer significantly at the level of .01.

Keywords: Safety Management, Awareness, Confidence

บทนำ

โรงพยาบาลเป็นกลไกที่สำคัญในการบำบัด รักษาชีวิตของประชากรให้มีสุขภาพ ความเป็นอยู่ และใช้ชีวิตที่ดีขึ้น ตามวัฏจักรวิถีของมวลมนุษย์ในการเกิด แก่ เจ็บและเสียชีวิต ซึ่งในปัจจุบันวงการแพทย์ได้พัฒนาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ก้าวหน้าไปมากโดยการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการรักษา จึงทำให้ประชากรโลกมีชีวิตที่ยืนยาวมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ไม่ว่าจะเป็น การพัฒนาแนวคิดใหม่ และใช้นวัตกรรมการวิจัยเข้ามารักษาอาการตลอดจนการใช้ยาที่มี ประสิทธิภาพทำให้การเจ็บป่วยมีน้อยลง สอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ระบุว่าอายุของ คนไทยยืนยาวขึ้น คือ ประเทศไทยจะมีประชากรสูงอายุ (60 ขึ้นไป) เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และเป็น การเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่รวดเร็วจากร้อยละ 5.7 ใน พ.ศ. 2527 เป็นร้อยละ 9.6 ใน พ.ศ. 2546 และคาดว่าจะเพิ่มเป็นร้อยละ 14.7 ใน พ.ศ. 2562 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ของประเทศไทยในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ผสมกับปัญหาใหม่ๆ ด้านสุขภาพที่ประเทศไทยต้องเผชิญ เช่น โรคระบาดใหม่ ปัญหาสุขภาพจากคนข้ามแดน ปัญหาโลกาภิวัตน์กับสุขภาพ ปัญหาเรื่องผลประโยชน์ทาง

เศรษฐกิจกับสุขภาพ ปัญหาทางสังคมวัฒนธรรมใหม่ๆ ในยุคที่สื่อสังคมทาง อินเทอร์เน็ตมีบทบาทอย่างสูงล้วนแต่ต้องอาศัย การทำงานข้ามศาสตร์ การสร้างความรู้และความเข้าใจใหม่ให้สอดคล้องความเปลี่ยนแปลง โครงสร้างการทำงานที่คล่องตัวด้วยการกระจายอำนาจและลดขนาดหน่วยงาน การบริหารงานด้วยแนวคิดใหม่ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของคนรุ่นใหม่ และการเปิดใจรับฟังระหว่างความคิดเห็นที่ต่างกัน ตลอดจน สร้างความร่วมมือกับความท้าทายที่หลังไหลมาอย่างรวดเร็วอย่างไม่หยุดยั้งในศตวรรษใหม่ของ การสาธารณสุขไทยจึงเป็นเหตุผลหนึ่งในการก่อตั้งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย เมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2436 (กระทรวงสาธารณสุข, 2554 - 2558)

อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย เป็นอาคารที่เปิดบริการ ในปี พ.ศ. 2557 เพื่อช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการรักษาที่ดี มีคุณภาพให้กับประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียม ไม่ใช่เฉพาะรักษาทางการแพทย์ แต่ยังรวมถึงการบริการในด้านต่าง ๆ ในอาคารแห่งนี้ เพื่อการเข้าถึงการรักษา รวดเร็ว และมีการดูแลแบบองค์รวม ทั้งแพทย์ นักโภชนาการ และนักกายภาพ ดูแลรวมกัน เป็นต้นแบบในระดับมาตรฐานสากล ซึ่งนอกจากให้บริการด้านศูนย์ความเป็นเลิศด้านการรักษา จนถึงปัจจุบัน รวม 21 ศูนย์ ยังมีการบริการโดยไม่ต้องทำการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยและเครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์ไปมาระหว่างอาคารเหมือนครั้งก่อนๆ โดยเฉพาะในรายผู้ป่วยฉุกเฉินในบางรายที่เคลื่อนไหวลำบาก ทั้งนี้ ในตัวระบบอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ได้ติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์การแพทย์ที่ทันสมัยและระบบการจัดการรักษาความปลอดภัยเพื่อรองรับการรักษาผู้ป่วยและผู้เข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก เป็นอาคารรักษาพยาบาลรวมขนาด 29 ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวมทั้งสิ้น 225,752.25 ตารางเมตร นับเป็นอาคารโรงพยาบาลที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน นอกจากนี้ อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ยังมีระบบป้องกันอัคคีภัย ผนังอาคารมีความหนาเป็นพิเศษ มีประตูกันไฟและควัน และช่องทางหนีไฟในส่วนของโซนต่างๆ กันด้วยผนังที่ทำจากแผ่นป้องกันความร้อน มีห้องควบคุมกล้องวงจรปิด (CCTV) ในทุกชั้นทุกจุดกว่า 1,237 ตัว ซึ่งจะทำให้การดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ป่วยและผู้มาใช้บริการมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงมากขึ้น มีระบบลิฟต์ลำเลียงผู้ป่วย ลิฟต์กลุ่มงานบริการ ลิฟต์กลุ่มบุคคลทั่วไป แพทย์ พยาบาล และลิฟต์สำหรับขนส่งสิ่งสกปรก อาคารมีระบบรักษาความปลอดภัยครอบคลุมพื้นที่ (คู่มือการปฏิบัติงานแผนบริหารการจัดการความปลอดภัยและรักษาความปลอดภัย อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์, 2562) ทำให้อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ได้รับ

โล่รางวัล BSA Building Safety Award 2019 อาคารโดดเด่นด้านความปลอดภัย ระดับ PLATINUM จากโครงการประกวดอาคารโดดเด่นด้านความปลอดภัย สมาคมผู้ตรวจสอบอาคาร (The Building Inspectors Association) (วารสารสมาคมผู้ตรวจสอบอาคาร, 2562) อย่างไรก็ตาม จากความเกี่ยวข้องของผู้ใช้บริการ พนักงานเจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาล และรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในโรงพยาบาล เมื่อเข้ามาใช้บริการในอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ที่ได้รับการออกแบบระบบรักษาความปลอดภัยในหลายๆ ด้าน โดยแต่พื้นที่ที่จะกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงพื้นที่และมีการตั้งเวลาในการเปิดและปิดประตู ด้วยระบบคอมพิวเตอร์สามารถเรียกดูข้อมูลในระบบการทำงานย้อนหลังได้ในระยะเวลาหนึ่ง จึงมีความสำคัญต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ที่จะสร้างความเชื่อมั่นว่าเข้ามาใช้บริการจะได้รับการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเมื่อเข้ามาใช้บริการในอาคาร (ไทยโพสต์, 2560)

ปัจจุบันพบว่า อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย มีปัญหาเรื่องการจัดการความปลอดภัยอื่น ได้แก่ ลิฟต์ จากทางกายภาพของอาคารที่เป็นอาคารสูง การที่จะเข้าพื้นที่ได้นั้น จะต้องใช้ลิฟต์ซึ่งลิฟต์ถูกแบ่งเป็น Low zone, High zone, All zone, Fire man Lift, Lift Parking และ Lift Logistics ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับการใช้งานในช่วงชั่วโมงเร่งด่วน ช่วงเช้าและช่วงเวลาบ่ายที่เป็นเวลาที่เจ้าหน้าที่เปลี่ยนผลัด รวมถึงผู้ที่เข้ามาใช้บริการในอาคาร ที่ประสงค์ที่จะใช้ลิฟต์โดยสารขึ้นอาคารด้านบนเป็นการขึ้นลงแนวดิ่ง จึงได้จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยถือคลิฟต์ในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งสามารถบรรเทาการต่อแถวจากโถงลิฟต์ชั้น 1 และชั้นบนอาคารที่จะขึ้น - ลงได้ อีกทั้งการจราจร และลานจอดรถภายในอาคารมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ที่เข้ามาใช้บริการภายในอาคารและอาคารใกล้เคียง โดยเฉพาะตอนเช้าบริเวณหน้าอาคาร ซึ่งมีรถจอดรับ - ส่งผู้ป่วยและพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าอาคาร ในเส้นทางดังกล่าวยังตัดผ่านถนนราชดำริ ไปยังถนนอังรีดูนังส์ ซึ่งไม่ต้องอ้อมเส้นทางไปทางสี่แยกศาลาแดง ซึ่งทำให้เสียเวลาติดไฟแดงที่สี่แยก และระบบสัญญาณการเตือนภัย เช่นเสียงประกาศตามสายได้ยินไม่ครอบคลุมพื้นที่เนื่องจากอยู่ในช่วงการทดสอบระบบ ซึ่งมีการทดสอบและเก็บข้อมูลอยู่เพื่อนำไปแก้ไข ตลอดจนระบบทำความเย็น ภายในอาคารฯ เย็นไม่ทั่วถึงและคงยังมีน้ำหยดในฝ้าซึ่งทำให้เพดานมีการซ่อมบำรุงที่บ่อยครั้ง รวมถึงระบบกล้องวงจรปิด CCTV มีปัญหาเนื่องจากกล้องมีน้ำเข้า เนื่องจากภายในอาคารเป็นอาคารระบบปิด ทำให้ภายในกล้องที่ทำงานตลอด 24 ชั่วโมงมีความร้อนจึงมีละอองน้ำ ทำให้กล้องมัวและเสีย

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นความสำคัญของปัญหาในด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคาร ภูมิสิริมังคลานุสรณ์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นในส่วนของผู้ปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาล ผู้ใช้บริการ และบุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาในการบริการด้าน ความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร ระดับการรับรู้และระดับความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากร กับการรับรู้และความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้ใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็นแบบตรวจสอบรายการ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .911 เป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test, F-test, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ขอบเขตเนื้อหากำหนดจากแนวคิด ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือพนักงาน เจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาล ผู้ใช้บริการ และบุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ จำนวน 392 คน ตัวแปรต้น คือ ลักษณะด้านการรับรู้ผ่านสื่อ การรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ การรับรู้ผ่านบุคคลที่เข้ามาใช้บริการและเจ้าหน้าที่ และการรับรู้ผ่านช่องทางอื่น ซึ่งทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้เฉลี่ย ระดับการศึกษา ภูมิฐานะ ตัวแปรตาม คือความเชื่อมั่นด้านระบบความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัยและด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยนำผลของการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณ มาเชื่อมโยงและบูรณาการเพื่อหามาตรการเป็นการสร้างการรับรู้และความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ระดับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นด้านการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ด้านการรับรู้ผ่านสื่อและด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ระดับการศึกษาและภูมิฐานะที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นด้านความเชื่อมั่นต่อการจัดการความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ด้านระบบความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย

3) การรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยทุกด้าน ได้แก่ ด้านบริการผ่านสื่อ ด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ด้านการรับรู้ผ่านบุคคล และด้านการรับรู้ผ่านช่องทางอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยทุกด้าน ได้แก่ ด้านระบบรักษาความปลอดภัยและด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย ตลอดจนด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ลักษณะทางประชากรกับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัย

เพศที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

อายุที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

สถานภาพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

รายได้แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคาร ภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

ภูมิลำเนาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

ด้านการรับรู้ด้านบริการผ่านสื่อ มีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคาร ภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ด้านระบบรักษาความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. < 0.01)

ด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ด้านระบบรักษาความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 (Sig. < 0.01)

ด้านการรับรู้ผ่านบุคคล มีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ด้านระบบรักษาความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. < 0.01)

ด้านการรับรู้ผ่านช่องทางอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ด้านระบบรักษาความ

ปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย และด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. < 0.01)

ลักษณะทางประชากรกับการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์

จากผลการวิจัย ในกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย แตกต่างกันใน 2 ด้านคือ ด้านการรับรู้ผ่านสื่อ และด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความเห็นต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ แตกต่างกันใน 2 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ผ่านสื่อ และด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจโดยนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การรับรู้การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นความเชื่อมั่น ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ผ่านสื่อ ด้านการรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ด้านการรับรู้ผ่านบุคคลและด้านการรับรู้ผ่านช่องทางอื่น ๆ ในกลุ่ม เพศ อายุ สถานภาพ ภูมิลำเนา ที่แตกต่างกัน

ซึ่งในส่วนของการรายได้ และการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของ อาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ แตกต่างกัน 2 ด้านคือ การรับรู้ผ่านสื่อ และด้านการรับรู้การ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนั้นควรเน้นการรับรู้ด้านการจัดการความปลอดภัยซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการรับรู้ในเรื่องการเข้าใจในข้อมูลข่าวสารของผู้ที่เข้ามาใช้บริการเข้าถึงในเรื่อง ความปลอดภัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิตา แก้วทรัพย์ศักดิ์ (2552) ศึกษาการรับรู้และ ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกศูนย์การแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ใช้บริการมีการรับรู้ในคุณค่าโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดย ผู้ใช้บริการมีการรับรู้ในคุณค่าระดับมาก ในข้อความคล่องตัวของโรงพยาบาลเพียงพอที่จะ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ ผู้ใช้บริการสามารถเข้าใจเงื่อนไขรายละเอียดและ ขั้นตอนการรักษาทางการแพทย์ที่ทางโรงพยาบาลมอบให้ ผู้ใช้บริการได้พิจารณาแล้วว่า โรงพยาบาลแห่งนี้เหมาะสมที่จะเข้ารับรักษาและประโยชน์และบริการที่ผู้ใช้บริการ ได้รับทำให้ ผู้ใช้บริการรู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่ต้องชำระ ผู้ใช้บริการมีการรับรู้ในคุณค่าในระดับปานกลาง ใน ข้อหากโรงพยาบาลแห่งนี้เพิ่มค่าใช้จ่ายในการรักษาผู้ใช้บริการจะยังคงกลับมาใช้บริการที่ โรงพยาบาลอีก และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลถูกเมื่อเปรียบเทียบกับโรงพยาบาลเอกชน อื่น 3. ผู้ใช้บริการมีการรับรู้ในคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ใช้บริการมีการรับรู้ใน คุณภาพของแพทย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีการรับรู้ในคุณภาพของพนักงาน โดยรวมอยู่ใน ระดับมากและมีการรับรู้ในลักษณะทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก 4. ผู้ใช้บริการมีการ รับรู้ในความเป็นธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับกรมการแพทย์ (2560) จากรายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียกับการให้บริการของกรมการแพทย์ 2560 พบว่า บุคลากรที่สังกัดกระทรวง สาธารณสุข มีความเชื่อมั่นอย่างมากต่อกรมการแพทย์โดยมีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการส่งผู้ป่วย มารักษาต่อในโรงพยาบาลที่สังกัดกรมการแพทย์ ส่วนประชาชนผู้เข้ารับบริการทางการแพทย์ จากโรงพยาบาล/สถาบันในสังกัดกรมการแพทย์ มีความเชื่อมั่นในระดับมากที่สุด โดยมีความ เชื่อมั่นเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญในการตรวจรักษาของแพทย์และมีความเชื่อมั่น เกี่ยวกับความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์เป็นอันดับสุดท้าย สำหรับด้าน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรมการแพทย์ ประชาชนผู้เข้ารับบริการมีการรับรู้ ข่าวสารอยู่ใน ระดับมาก โดยมีการรับรู้ข้อมูลเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับกรมการแพทย์ คือ หน่วยงานภายใต้

สังกัด กระทรวงสาธารณสุขและมีการรับรู้ข้อมูลเป็นอันดับสุดท้ายเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้รู้จัก “กรมการแพทย์” ซึ่งช่องทางที่ทำให้ประชาชนที่เข้ารับบริการทางการแพทย์จากโรงพยาบาลและสถาบันในสังกัดกรมการแพทย์รู้จักหรือได้รับข่าวสารจากกรมการแพทย์มากที่สุดคือ ป้ายชื่อโรงพยาบาลและ ป้ายประกาศต่าง ๆ บุคลากรของโรงพยาบาล สิ่งพิมพ์วารสาร นิตยสาร แผ่นพับ และสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ Facebook, Line App และ Instagram

2. ความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านระบบรักษาความปลอดภัย อยู่ในระดับมากพบว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าระบบกล้องวงจรปิด ก่อให้เกิดความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่นในระบบรักษาความปลอดภัยโดยรวมของการบริหารจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือระบบการควบคุมการจอดรถของโรงพยาบาลมีมาตรฐานที่ดี อยู่ในระดับมาก ระดับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการเข้าใช้บริการ ในพื้นที่อาคาร สัมพันธ์กับความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ที่จะพัฒนาและปรับปรุงในด้านระบบความปลอดภัย ด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย ด้านพนักงานรักษาความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ บ็อบ ฟิเรนซ์ (อ้างถึงในศักดิ์สิทธิ์ กุลวงษ์, 2552) ได้อธิบายแนวคิดรูปแบบระบบความปลอดภัยว่า เป็นการศึกษาเรื่องราวสาเหตุของอุบัติเหตุโดยจะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบซึ่งมีปฏิริยาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบดังกล่าวนี้ ได้แก่ คน (Man) เครื่องจักร (Machine) และสภาพแวดล้อม (Environment) แต่องค์ประกอบล้วนมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของคน เพื่อที่จะผลิตงาน และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุทั้งนี้สิ่งสำคัญในการก่อให้เกิดรูปแบบความปลอดภัยขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนว่าจะสามารถส่งผลให้เกิดความปลอดภัยหรือก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยก็สามารถเกิดขึ้นได้ ในการศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของ บ็อบ ฟิเรนซ์ (Firenze System Model) โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง ไม่หยอกล้อกันระหว่างปฏิบัติงาน มีสมาธิขณะทำงาน สวมเครื่องแบบทำงานอย่างรัดกุม สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายตามลักษณะงาน ไม่ยกของหนักเพียงลำพังและพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนการปฏิบัติงาน 2. ด้านการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หมายถึง การใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ได้ อย่างถูกต้องโดยการตรวจสภาพของเครื่องจักรก่อนใช้งาน

ทุกครั้ง ไม่ถอดฝาครอบเครื่องจักร ไม่ถอดระบบ เซฟต์หรือเซนเซอร์ออกขณะทำงานกับเครื่องจักร ตรวจสอบสภาพของเครื่องมืออุปกรณ์ก่อนใช้งาน ใช้อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับงานโดยเฉพาะ และไม่นำอุปกรณ์เครื่องมือที่มีสภาพชำรุดมาใช้งาน 3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม หมายถึง จัดเก็บสิ่งของ และทำความสะอาดพื้นที่ทำงาน ไม่วางของเกะกะกีดขวางเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในขณะทำงาน ไม่ทำงานในพื้นที่ขรุขระลาดชัน หรือลื่น ไม่ทำงานที่ต้องสูดกลิ่นหรือสัมผัสกับ สารเคมีโดยตรง และไม่ทำงานในที่ที่มีอากาศร้อนและไม่มีระบบระบายอากาศ และ 4. ด้านการจัดการความปลอดภัย หมายถึงการปฏิบัติตามขั้น ตอนกฎระเบียบในการทำงาน ปรีกษา หัวหน้างานเมื่อไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติงาน รายงานหัวหน้างานทุกครั้งเมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น การนำความรู้ที่ได้รับการอบรมไปใช้เพื่อป้องกันอันตรายในด้านต่าง ๆ เสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความ ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ตลอดจนนำ ความรู้ที่ได้รับการอบรมไปใช้เพื่อป้องกันอันตรายในด้านต่าง ๆ

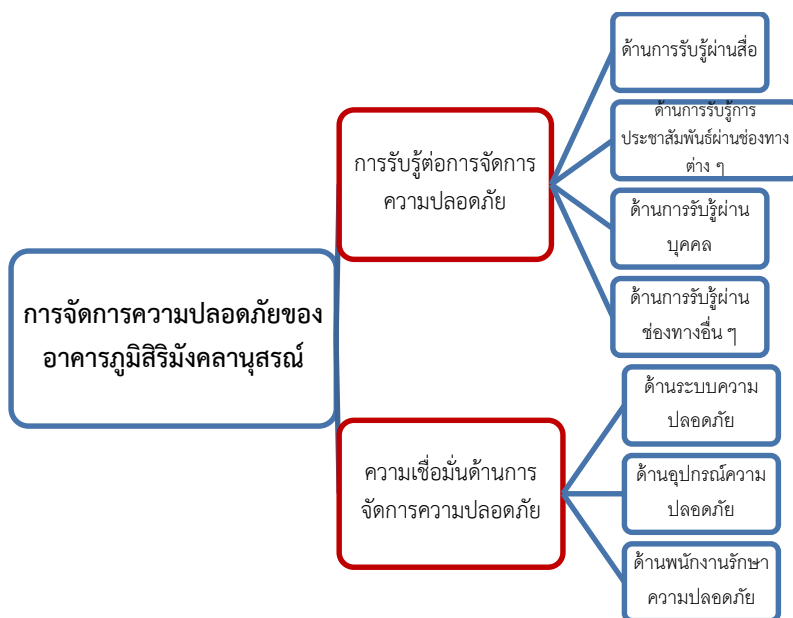
3. ความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจว่าสัญญาณกระดิ่งจะดังขึ้นหากกดสัญญาณแจ้งเตือนภัยภายในอาคาร ร่องลงมา คือ ท่านคิดว่าอุปกรณ์ตรวจจับควันไฟของอาคารสามารถใช้งานได้ อยู่ในระดับมากที่สุด การปฏิบัติตามและป้ายเตือนและอุปกรณ์ต่าง ๆ ของอาคารจะช่วยให้ท่านมีความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านเชื่อว่า กล้องวงจรปิดสามารถใช้งานได้ทุกตัว อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการประยุกต์เข้ากับหลักทฤษฎีความปลอดภัยแนวคิดทฤษฎีโดมิโน (Domino theory) ของเฮนริค (H.W. Heinrich 1950) ซึ่งเน้นการป้องกันการอุบัติเหตุโดยการกำกับการกระทำหรือความไม่ปลอดภัย ทฤษฎีการเกิดอุบัติเหตุสวิส ชีส โมเดล (Swiss cheese model) เน้นการเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งอุปกรณ์ความปลอดภัยทุกส่วนล้วนมีความสำคัญในการป้องกันไม่ให้เกิดความไม่ปลอดภัยภัยเกิดขึ้นได้

4. ความคิดเห็นต่อความเชื่อมั่นด้านพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อมีพนักงานรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ร่องลงมา คือ ท่านรู้สึกอุ่นใจเมื่อพนักงานอำนวยความสะดวกแนะนำเส้นทางในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านไว้วางใจว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถป้องกันอันตรายชีวิตและทรัพย์สินได้ และท่านเชื่อว่ามีมาตรการป้องกันทรัพย์สินสูญหายในอาคาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดในทฤษฎีโต๊ะ

สามขา (Three legged stool model) โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยอาศัยทฤษฎีสำคัญสามกลุ่มทฤษฎี คือทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychical theory) ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ (Economic theory) และทฤษฎีระบบ (System theory) นำมารวมกันเข้าช่วยให้เพิ่มการพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยให้มีความรู้ความสามารถในด้านความปลอดภัยเพื่อดูแลชีวิตและทรัพย์สินแก่ผู้เข้ามาใช้บริการในอาคาร ให้มีความมั่นใจเมื่อมาใช้บริการ

องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยในการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ได้แก่ การรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัย และความเชื่อมั่นด้านการจัดการความปลอดภัย

ภาพที่ 1 การจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ควรปรับปรุงวิธีการจัดการเข้าถึงภายในอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ ให้ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในอาคารเข้าถึงได้

2) ควรปรับปรุงวิธีการคัดเลือกพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตและฝึกอบรม ตามระเบียบในพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2558 และเน้นการเรียนรู้จากการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉิน รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์ในเรื่องความปลอดภัยและนำมาช่วยการปฏิบัติหน้าที่ช่วยให้การรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ควรขยายผลการศึกษากิจการการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย กับผู้ที่เคยใช้บริการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แล้วกลับมาใช้บริการซ้ำรวมถึงผู้ที่เข้ามาติดต่อกับอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์

2) ควรศึกษาวิจัยในเชิงลึกเพื่อการศึกษาการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

3) ควรศึกษาการเปรียบเทียบถึงความแตกต่างการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์กับการจัดการความปลอดภัยของโรงพยาบาลขนาดใหญ่

4) ควรศึกษาถึงในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยของอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย ในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

กรมการแพทย์. (2560). ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการให้บริการ
กรมการแพทย์ ปีงบประมาณ 2560.

ชนิดา แก้วทรัพย์ศักดิ์. (2552). การรับรู้และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแผนกผู้ป่วยนอกศูนย์
การแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไทยโพสต์. [ออนไลน์]. (2562). อีสราภาพแห่งความคิด. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thaipost.net/>.

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์. (2562). คู่มือการปฏิบัติงานแผนบริหารจัดการความปลอดภัยและ
การรักษาความปลอดภัย FMS.4 ระเบียบปฏิบัติอาคารภูมิสิริมังคลานุสรณ์ 2562.

ศักดิ์สิทธิ์ กุลวงษ์. (2552). ความปลอดภัยในงานอุตสาหกรรม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2559). รายงานการสาธารณสุขไทย. ฉบับที่ 7.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

Self-control to Prevent Cyberbullying in Sampran District,
Nakhon Pathom

กนิษฐา สาครชลธาร¹, วันจักร น้อยจันทร์²

Kanitha Sakornchonlathan, Wanjak Noichan

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาคุณลักษณะการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณลักษณะการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย 6 ด้าน ด้านการยับยั้งตนเอง ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง ด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับประชาชนอำเภอสามพราน จำนวน 400 คน โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.54 S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ($\bar{X}$ = 3.74 S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ($\bar{X}$ = 3.66 S.D. =

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: kanithatg@gmail.com, tel.098-2937922

0.60) และด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ อยู่ในระดับน้อยสุด ($\bar{X}$ = 3.53 S.D. = 0.60) ตามลำดับ) 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน ผลการศึกษาจำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิฐานะ พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม อาชีพ ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การควบคุมตนเอง, การป้องกันการถูกรังแก, บนโลกออนไลน์

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of Self-control to Prevent Cyberbullying in Sampran District, Nakhon Pathom.; and 2. to compare between personal factors and Self-control to Prevent Cyberbullying in Sampran District, Nakhon Pathom. The research instruments are a questionnaire of 5 aspects: in residential aspect, in fair and sufficient compensation, safety working environment, working promotion, and benefit of social work. The researcher used the questionnaires with 196 traffic police officers in the Metropolitan Police Division 2. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study is as below: 1. The level of Self-control to Prevent Cyberbullying in Sampran District, Nakhon Pathom is in a high level ($\bar{X}$ = 3.54, S.D. = 0.42). When considering each aspect, it is found that the aspect of the highest average value of the top 3 was the Social responsibility at a high level ($\bar{X}$ = 3.74, S.D. = 0.63). The second one is the Good conscience at a high level ($\bar{X}$ = 3.66, S.D. = 0.60). The last one is the Tolerating Grievances at a high level ($\bar{X}$ = 3.53, S.D. = 0.60). 2. The perspective of comparison between personal factor and Self-control to Prevent Cyberbullying in Sampran District, Nakhon Pathom

classified by genders, age and geography found that the sample variance was not different. These elements were classified by the difference of career and the range of internet time using found that the sample variance was different and significantly differently at .05 level.

Keywords: Self-Control, Prevent Cyberbullying, Social network

บทนำ

ประเทศไทยได้ ติดอันดับ TOP 5 ของโลก เรื่อง การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ ที่มีผลกระทบต่อสภาพทางจิตใจ ซึ่งโลกออนไลน์นั้นสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เพียงผ่านการใช้มือถือที่มีอินเทอร์เน็ต ที่ย่อโลกให้ใกล้เข้ามา เชื่อมต่อทุกสิ่งต่าง ๆ ได้เพียงเสี้ยววินาที ในความจริงแล้วนั้นบนโลกใบกลมนี้มี 2 ด้านควบคู่กัน เทคโนโลยีเช่นกัน ถ้ารู้จักใช้เทคโนโลยีในด้านประโยชน์ก็เกิดผลดีกับชีวิต แต่ในอีกด้านถ้าไม่สามารถควบคุมความคิดได้ มันสามารถนำมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ทำร้ายผู้คนได้ และเป็นโทษมหันต์ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านการเขียน ข้อความเสียง วิดีโอ หรือแม้แต่ภาพถ่ายได้ง่ายมากเกินไป ก็ทำให้เกิด “ไซเบอร์บูลลี่” หรือการรังแกผ่านโลกออนไลน์เกิดก็ขึ้นได้ง่ายขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งมีผลกระทบ ทำให้ผู้ที่ถูกรังแกเสียสุขภาพจิต อาจทำให้เป็นโรคซึมเศร้า และอาจถึงขั้นระดับความรุนแรงถึงขั้นฆ่าตัวตายได้ (กรมสุขภาพจิต, 2562)

การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ (ไซเบอร์บูลลี่) คือ การใช้เครื่องมือสื่อสารอย่าง โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ เชื่อมต่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่คนอื่น ๆ สามารถเห็นความเคลื่อนไหวได้ มีการสื่อสารโต้ตอบกันในเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ร่วมกันได้ และสามารถแชร์เรื่องราว ข้อความ ต่อไปยังผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นแอฟริเคชั่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ อิน스타그램 ไลน์ หรือเว็บไซต์ ที่เป็นเครื่องมือหลักในการเป็นช่องทางให้เกิดการรังแกและกลั่นแกล้งกัน ด้วยสารพัดวิธี ทั้งการโพสต์ การแชร์ หรือส่งต่อข้อมูลอันเป็นเท็จโจมตีบุคคลอื่น ซึ่งมักจะเป็นข้อความหรือเนื้อหาในทางให้ร้าย กระทำการอันใดที่ส่งผลให้เกิดความอับอายต่อผู้อื่น เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และบางทีก็อาจเป็นการกระทำที่เลยเถิดไปถึงขั้นผิดกฎหมายและจริยธรรม (กรมสุขภาพจิต, 2562)

ในปัจจุบันระดับความรุนแรงของพฤติกรรมการณ์กลั่นแกล้งได้สูงมากขึ้นกว่าในอดีต เนื่องจากวิธีการกลั่นแกล้งได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จากในอดีตที่ยังไม่มีเทคโนโลยี การกลั่นแกล้งจึงไม่รุนแรงเท่าในปัจจุบันนี้ เพราะในปัจจุบันได้มีเทคโนโลยีและสิ่งเร้าต่าง ๆ เพิ่มเข้ามาและเป็นทางนำไปสู่การกลั่นแกล้งได้หลายรูปแบบและง่ายขึ้น โดยบางครั้งในตัวของผู้บุคคลคนนั้นยังไม่เคยเจอกันเลยก็ตาม แต่สามารถกลั่นแกล้งกันผ่านสื่อออนไลน์ได้เลย

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม เพื่อศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์รังแกบนโลกออนไลน์และการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแก ซึ่งการศึกษารังนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อใช้ในการป้องกันตนเองจากการถูกรังแกรุนแรงนอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อการจัดการกับปัญหาพฤติกรรมการณ์รังแกบนโลกออนไลน์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการยับยั้งตนเอง 2) ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี 3) ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง 4) ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง 5) ด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ 6) ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) และภูมิฐานะ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การควบคุมตนเองในการป้องกันการ

ถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ประชากร คือ ประชาชนในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 146,943 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบไคกำลังสอง (Chi-Square)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56 มีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี จำนวน 255 คิดเป็นร้อยละ 63.80 มีการประกอบอาชีพข้าราชการจำนวน 102 คิดเป็นร้อยละ 25.50 มีการใช้อินเทอร์เน็ต 6 ชม.ขึ้นไป จำนวน 198 คิดเป็นร้อยละ 49.50 ภูมิลำเนา ภาคกลาง จำนวน 233 คิดเป็นร้อยละ 58.30

2. ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการยับยั้งตนเอง ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านการยับยั้งตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46

2) ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.66

3) ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53

4) ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46

5) ด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41

6) ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม

การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการยับยั้งตนเอง	3.46	0.58	มาก
ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี	3.66	0.60	มาก
ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง	3.53	0.60	มาก
ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง	3.46	0.61	มาก
ด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ	3.41	0.65	มาก
ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	3.74	0.63	มาก
รวม	3.54	0.42	มาก

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมของประชาชน ในอำเภอสามพราน มีการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือ ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.60) และด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ด้านเพศ พบว่าประชาชนในอำเภอสามพรานที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ด้านอายุ ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพรานที่มีอายุต่างกัน พบว่าความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ด้านภูมิลำเนา ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณที่มี ภูมิลำเนา ต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 6 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมที่มีอาชีพ ต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยเทคนิค LSD พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของประชากรที่มีอาชีพ ต่างกันพบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า พนักงานบริษัท มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) ต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยเทคนิค LSD พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของประชากรที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) ต่างกันพบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐมที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต(ต่อวัน) ต่างกัน พบว่า 6 ชม.ขึ้นไป

มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความสำคัญของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง ด้านการยับยั้งตนเองและด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สารระ มุขติ (2559) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่า การควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านมโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ผลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า ทั้งภาพรวมและรายข้อมีด้านที่แตกต่างกันคือ อาชีพ ระยะเวลา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะ อาชีพ ระยะเวลา ของประชาชนในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐมแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่าภาพรวมรายด้านรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพศ อายุ ภูมิฐานะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารระ มุขติ (2559) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษา พยาบาลคณะ

พยาบาลศาสตรเกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่า การควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านมโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ($\bar{X}$ = 4.167, SD = 0.389)

องค์ความรู้ใหม่

การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ได้แก่ การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ด้านการยับยั้งตัวเอง ด้านการมีจิตสำนึกที่ดี ด้านความมั่นใจที่จะควบคุมตนเอง ด้านการต่อสู้กับอารมณ์ตนเอง ด้านการอดกลั้นต่อการคับข้องใจ ด้านความสำนึกของการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ฉะนั้นการที่จะทำให้การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ต้องพัฒนาในเรื่องการยับยั้งตนเองต่อสิ่งชั่วร้าย การมีจิตสำนึกที่ดีอยู่ตลอดเวลา มีความมั่นใจที่จะควบคุมตนเองเมื่ออยู่บนโลกออนไลน์ สามารถที่จะต่อสู้กับอารมณ์ตนเองได้ อดกลั้นต่อการคับข้องใจเวลาอยู่บนโลกออนไลน์ และมีความสำนึกในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงควรพัฒนาการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ให้กับประชาชนในด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 1 การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาดังกล่าวมาข้างต้นปรากฏว่า การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ประชาชน ในอำเภอสามพรานมีการควบคุมอารมณ์ตนเองในการยับยั้งชั่งใจในการใช้อินเทอร์เน็ต แต่ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับอำเภออื่นเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ควรศึกษาในเรื่องการควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ในกลุ่มประชากรอื่นที่แตกต่างกัน
- 2) ควรมีการศึกษาระบบการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันพฤติกรรมกรังแกบนโลกออนไลน์ อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงทดลองใช้และศึกษาผลของโปรแกรมการป้องกันพฤติกรรมกรังแกบนโลกออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2542). *การพัฒนาตน*. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วัลยา ธรรมพานิชวัฒน์. (2553). ทฤษฎีการควบคุมตนเอง: แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในการพยาบาลเด็กและครอบครัว. *วารสารสภาการพยาบาล*, 25(4): 23-33.
- สาระ มุขดี. (2559). *การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชธิราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- Bandura, Albert. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura, Albert. (1997). *Self-efficacy: The Exercise of control*. New York: W.H. Freeman.

ปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด:

กรณีศึกษาดำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี

Management Factors in Intelligence Work of a Drug-related Crime

Investigation: A Case Study of Kanchanaburi Provincial Police

อนุ วังขนาย¹, ธวิช สูดสาคร²

Anu Wangkanai, Tawit Sudsakorn

บทคัดย่อ

ในหลายปีที่ผ่านมา คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่างมากจากจำนวน 1,546 คดี ในปี 2556 เป็นจำนวน 3,594 คดีในปี 2562 แม้ว่าการจัดการงานการข่าวมีความสำคัญในการจับกุมก็ตาม งานศึกษาวิจัยในเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการงานการข่าวยังขาดแคลน งานวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในคดียาเสพติด ข้อมูลในงานวิจัยนี้ได้จากการทำแบบสอบถามกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติสายงานสืบสวนและปราบปรามในตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จำนวน 126 คน และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหาร โดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 10 คน ผลการศึกษพบว่า ปัจจัยการจัดการงานการข่าวในคดียาเสพติดที่เจ้าหน้าที่มีความเห็นเป็นกลางคือ ความเห็นในด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านกำลังพล ในส่วนที่เจ้าหน้าที่ที่เห็นด้วย คือ ความเห็นในด้านกฎหมาย ด้านการมีส่วนร่วมจากประชาชนและด้านระบบงานสืบสวน ส่วนผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการหาข่าวของสายสืบในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการประสานงานและข้อมูลขาดความน่าเชื่อถือ แต่ก็เห็นว่าการใช้สายลับยังถือเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญ

คำสำคัญ: การสืบสวน, งานการข่าว, ยาเสพติด

¹⁻² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: anu.wangk@gmail.com, tel. 091 7016 771

Abstract

Over the years drug-related offenses have risen significantly from 1,546 in 2013 to 3,594 in 2019. Although managing news events is important in an arrest research studies on factors affecting the management of news jobs are scarce. This research aims to study internal and external factors affecting the performance of duties in drug cases. Data in this research was obtained from a questionnaire with an operational officer of the Investigation and Suppression Division in Kanchanaburi Provincial Police. By a convenient method of selecting a sample of 126 people and from interviews with management staff. By the method of choosing a specific type of 10 people. The study found that the authorities of the news management work in drug cases that the authorities have neutral opinion are commentary on materials and equipment budget and manpower. In the part that the officials agree with were legal opinion, public participation, and investigation system as for the qualitative research, it was found that most of the management had the opinion that the current beagle news search system was not effective with lack of coordination and lack of credibility. But it was seen that the use of spies is still an important source of news.

Keywords: Investigation, Intelligence Work, Drug-related Crime

บทนำ

ปัญหาอาชญากรรม ถือเป็นปัญหาสำคัญที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เป็นปัญหาระดับชาติที่เป็นต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมากต่อสังคม เศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ ทั้งยังมีการพัฒนารูปแบบวิธีการของการกระทำความผิดอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ทั้งในด้านการกระทำความผิด การนำเทคนิควิธีการสมัยใหม่เข้ามาเป็นเครื่องมือประกอบการกระทำความผิด ลักษณะการกระทำความผิดที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและขบวนการ ทำให้การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหามีได้

ยากขึ้น ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติด มีสัดส่วนที่สูงขึ้นโดยเฉพาะยาบ้า มีสัดส่วนที่สูงสุด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รองลงมาคือ ยาไอซ์และกัญชา โดยในปี 2556 มีจำนวนผู้เสพติดยาทั่วประเทศประมาณ 2 ล้านคน กลุ่มอายุหลักที่เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ในช่วงอายุ 15-24 ปี ซึ่งกลุ่มของเยาวชนช่วงอายุนี้นั้น อยู่ในสถานศึกษา (แผนปฏิบัติการแผ่นดินอาชญาเสพติด ระยะที่ 3, 2557) สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2555-2564 ว่าให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในภารกิจที่ได้รับมอบหมายเกิดผลสัมฤทธิ์ โดยเน้นการจับกุมผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ลำเลียงยาเสพติดในทุกระดับผู้ค้ารายย่อยในชุมชน ดำเนินมาตรการยึดทรัพย์กับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามกฎหมาย ขยายผลการจับกุมทุกราย สืบสวนติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคดียาเสพติดค้างเก่า เพื่อทำลายเครือข่ายในการค้ายาเสพติดทั้งภายในและนอกประเทศ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานสืบสวนและงานป้องกันปราบปรามของแต่ละสถานีจะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อนำมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

ตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี สังกัดตำรวจภูธรภาค 7 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ทั้ง 13 อำเภอ มีสถานีตำรวจในสังกัดความรับผิดชอบทั้งสิ้น 21 สถานี โดยผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี จะมอบหมายนโยบายและสั่งการไปยังหัวหน้าสถานีแต่ละแห่ง เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายและทิศทางเดียวกัน ซึ่งการปฏิบัติงานจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของหัวหน้าสถานีและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานในสถานีตำรวจในสังกัด โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านงานสืบสวน ซึ่งเป็นต้นทางในการหาข่าวในการทำคดีเพื่อติดตามจับกุมและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยจังหวัดกาญจนบุรี เป็นจังหวัดชายแดนฝั่งตะวันตกที่มีลักษณะทางภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบและป่าโปร่ง ติดต่อกับสาธารณรัฐสหภาพพม่า ระยะทางยาวประมาณ 370 กิโลเมตร ทำให้เหมาะที่จะเป็นช่องทางลำเลียงยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าสู่ประเทศไทย

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่รับราชการอยู่ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี จึงสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กรณีศึกษาตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรีเพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในพื้นที่สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่

เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพสูงสุด รวมถึงนำปัญหาอุปสรรคที่ได้จากการวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “ปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งแบ่งออกเป็น ปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านระบบงาน กำลังพล งบประมาณ สวัสดิการ/รายได้ วัสดุ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน และกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่วนตัวแปรอิสระในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ระบบการข่าว การวิเคราะห์และประเมินความถูกต้องแม่นยำ/เชื่อถือได้ ความร่วมมือภาคประชาชน/การใช้สายลับและปัจจัยภายใน/ภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี ประชากร คือ ข้าราชการตำรวจสายงานสืบสวนและปราบปราม สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี จำนวนทั้งสิ้น 183 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 126 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ ตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ใช้วิธีวิทยาทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกันในการดำเนินการวิจัย เพื่อหาคำตอบของการวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการตำรวจสายงานสืบสวนและปราบปราม สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 126 คน การวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสัมภาษณ์ นำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจระดับหัวหน้างานหรือบริหาร จำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่าง นัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบจำนวนแล้ว จัดการระบบข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบเหมาะสมและอ่านข้อมูลที่ได้มาเพื่อให้เกิดความจำ มีการบันทึกประกอบเพื่อตั้งข้อสังเกต สรุปข้อมูลไว้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วพร้อมทำการเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างๆ จัดประเภทความเหมือนและความแตกต่างเพื่อสร้างเป็นข้อสรุป สรุปประเด็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้การนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 96.80 ส่วนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 3.20 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.40 อายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.60 และอายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 ชั้นยศเป็นชั้นประทวนมากกว่าชั้นสัญญาบัตร โดยชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 62.70 ส่วนชั้นสัญญาบัตร คิดเป็นร้อยละ 37.30 มี

การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 39.70 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 1.60 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติด 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติด 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.40 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติด 2-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.60 และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติดต่ำกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.60

2. ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานสืบสวนการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กรณีศึกษาตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งที่มีต่อปัจจัยภายในและภายนอก ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) โดยพบว่า ปัจจัยภายใน มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ปัจจัยภายนอก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.15$) และ ($\bar{X} = 2.92$)

2.1 ปัจจัยภายใน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านระบบงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$) รองลงมา ได้แก่ด้านกำลังพล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) ด้านวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) และด้านงบประมาณ สวัสดิการและรายได้ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.58$)

2.2 ปัจจัยภายนอก โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้งด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.34$) และ ($\bar{X} = 2.96$)

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกัน พบว่า

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางเพศที่ต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน

3.2 ปัจจัยส่วนบุคคลทางอายุที่ต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน

3.3 ปัจจัยส่วนบุคคลทางชั้นยศที่ต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน

3.4 ปัจจัยส่วนบุคคลทางระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติดต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการตำรวจระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร จำนวน 10 คน แบ่งเป็นข้าราชการตำรวจระดับหัวหน้างานด้านงานสืบสวนและปราบปราม จำนวน 8 คน และระดับบริหาร จำนวน 2 คน โดยสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ระบบการหาข่าวการจัดการงานข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี ยังไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านยาเสพติดของแต่ละ สภ. ยังไม่มีการประสานงานกัน ถึงแม้ว่าจะมีการตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดในทุก สภ. แต่ยังไม่มีการประสานงานการข่าวซึ่งกันและกัน บางหน่วยงานเก็บข้อมูลไว้แต่เพียงผู้เดียวไม่มีการบูรณาการการข่าว ควรจะมีการตั้งชุดทำงานเฉพาะยาเสพติดของจังหวัด เพราะปัจจุบันยังขาดบุคลากรที่จะมาทำงานเฉพาะทางด้านยาเสพติด เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านยาเสพติด ต้องทำงานหลายด้านควบคู่กันไป รวมถึงยังขาดอุปกรณ์ งบประมาณ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จะทำให้การปราบปรามยาเสพติด มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในด้านการหาข่าวจากสายลับหรือประชาชนในพื้นที่ในปัจจุบัน ใช้การหาข่าวจากตัวบุคคล โดยเฉพาะจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นหลัก ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง

แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ ควรมีการปรับปรุงการแสวงหาข่าวให้เหมาะสม และควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ติดต่อสื่อสารในการทำงานให้มากขึ้น สายลับยังขาดอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น กล้องบันทึกภาพที่มีคุณภาพและอุปกรณ์อื่นๆ และที่สำคัญต้องมีระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยในการทำงานให้มากกว่านี้ ซึ่งปัจจุบันไม่มีรูปแบบในการทำงาน มีขีดจำกัดในการปฏิบัติหน้าที่มาก ไม่มีอิสระในการหาข่าว มีข้อจำกัดทางกฎหมายในอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการข่าว อีกทั้ง ควรต้องปรับปรุงเรื่องการปฏิสัมพันธ์ของแต่ละสถานี ในด้านการข่าวสืบสวนคดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพราะปัจจุบันการทำงานยังไม่ค่อยสานสัมพันธ์ครอบคลุมทั่วถึงกันอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม ส่วนในด้านการบังคับบัญชา ควรให้มีอิสระในทางความคิดและการวินิจฉัย ไม่เป็นการบังคับ ก้าวถอยหรือสั่งการมากเกินไป จนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสับสนและเหนื่อยล้า เป็นผลให้ประสิทธิภาพการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร

2. การวิเคราะห์และการประเมินความถูกต้อง ยังเชื่อถือไม่ได้เท่าที่ควร เชื่อถือได้เพียงบางส่วน เห็นได้จากการที่ผู้ค้ายาเสพติดยังสามารถถลำเลียยาเสพติดเข้ามาได้ทางชายแดน เนื่องจากจังหวัดกาญจนบุรีมีเขตติดต่อทางด้านชายแดนโดยเฉพาะทางด้านอำเภอสังขละบุรี แสดงให้เห็นว่า การข่าวของเจ้าหน้าที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังไม่มีความถูกต้องเท่าที่ควร เพราะการวิเคราะห์ การประเมินความถูกต้อง เชื่อถือของข่าวจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับแหล่งข่าวและขั้นตอนการประเมินที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นสำคัญ ซึ่งแต่ละงานจะมีลักษณะงานไม่เหมือนกัน ส่วนการข่าวทางเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์ อุปกรณ์ติดตามค่อนข้างเชื่อถือได้ แต่ทำได้ในขีดจำกัด

3. ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการใช้สายลับและการให้ความร่วมมือของภาคประชาชนในการให้ข่าว เพราะเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญ ในการจับกุมยาเสพติด ต้องมีการข่าวที่ดี จำเป็นต้องใช้สายลับเข้าไปแฝงตัวสืบสวนหาข่าว หรืออาศัยแนวร่วมภาคประชาชนในการให้ข่าวข้อมูล เพราะทุกวันนี้ผู้รู้วิธีการซุกซ่อนยาเสพติดที่แยบยล ยากแก่การค้นหา ถ้าไม่มีการข่าวที่ดี การตรวจค้นก็จะหาไม่พบ การให้ข่าวของสายลับหรือภาคประชาชนจะทำให้

เจ้าหน้าที่ทำงานด้านปราบปรามยาเสพติด มีข้อมูลของผู้ค้า และทำให้มีการจับกุมผู้ค้าและค้นพบของกลางยาเสพติดได้มากขึ้น

4. ปัจจัยการปฏิบัติงานด้านการจัดระบบงาน ด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ ด้านสวัสดิการและรายได้ ด้านวัสดุ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานด้านการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านกำลังพลและงบประมาณ จะมีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันกำลังพลผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เพราะตำรวจทำหน้าที่หลายอย่าง หลายหน่วยงาน ด้านงบประมาณ มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน ถ้าไม่มีเงิน งานการข่าวคงเดินต่อไปไม่ได้ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการทำงาน เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความจำเป็นทั้งสิ้น เพราะทุกปัจจัยมีความสำคัญต่อการข่าวในการสืบสวน เนื่องจากมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันหมดทุกปัจจัย เพราะการข่าวในการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นงานที่เป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย งานแต่ละงานต้องทุ่มเทเพื่อจะได้งานที่สำเร็จ ที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย นอกเหนือจากระบบกำลังพล งบประมาณ สวัสดิการ วัสดุเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีใช้ในการทำงาน มีไม่คอยเพียงพอแล้ว สิ่ง queเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอยากให้มีเพิ่มเติมคือ การที่ผู้บังคับบัญชาได้เข้าไปดูแลสอบถามความต้องการเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการทำงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. อภิปรายผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติด ที่ต่างกัน มีผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แตกต่างกัน จากการวิจัย พบว่า มีเพียงปัจจัยด้านระดับการศึกษาเพียงด้านเดียวที่ แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะการทำงานด้านการข่าวการสืบสวนโดยเฉพาะในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น เป็นงานที่เสี่ยงและ

อันตราย ในการทำงานจึงต้องมีกรอบ ข้อบังคับ การวางแผนในการทำงานที่ต้องไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานไม่ว่าจะมีเพศใด อายุเท่าใด ชั้นยศมากน้อยเพียงใด หรือมีประสบการณ์ในการทำงานด้านยาเสพติดมานานเท่าใด ก็จะมี ความเข้าใจในสภาพการทำงาน วัฒนธรรมองค์กรและปัญหาอุปสรรคใกล้เคียงกัน ส่วนในด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันนั้น อาจเกิดจากมุมมองในการคิดวิเคราะห์ที่ได้รับจากการศึกษาเพิ่มเติม ทำให้คิดวิเคราะห์ได้ละเอียด ลึกซึ้ง มีมุมมองที่หลากหลายและแยบยลมากขึ้น ทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ กฤษณ์ มีบำรุง (2556) พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ในภาพรวม มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และประชาชนที่มีอายุ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และระดับการศึกษาสูงสุด ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม แตกต่างกัน

1.2 ปัจจัยการจัดการงานการข่าวทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ส่งผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ในสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตามสมมติฐานตั้งไว้ว่า จะส่งผลต่อการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ในสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดกาญจนบุรี ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดส่วนใหญ่ มีความเข้าใจในข้อจำกัด สภาพการทำงาน วัฒนธรรมองค์กรและปัญหาอุปสรรคที่ต้องพบเจอ ในการปฏิบัติงานว่าหลายองค์ประกอบและปัจจัย ไม่สามารถควบคุมหรือเกินอำนาจที่หน่วยงานที่ตนเองสังกัดจะปรับเปลี่ยนได้ แต่หากพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 3.15) ส่งผลมากกว่าปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านระบบงาน ด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ สวัสดิการและรายได้ และด้านวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 2.92) ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่ยากต่อการควบคุม ไม่อยู่ในอำนาจของหน่วยงานที่สังกัดจะบริหารจัดการได้ ไม่ว่าจะเป็นการได้รับความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ที่สามารถให้ข้อมูลได้ อาจรู้สึกว่าจะไม่ยากเข้าไปยุ่งเกี่ยว เกรงกลัวต่ออิทธิพล รู้สึกไม่ปลอดภัย หรือแม้กระทั่งความร่วมมือจากสายลับที่ให้ข่าว ซึ่งอาจรู้สึกว่าจะเสี่ยงเกินไป ได้คำตอบแทนไม่คุ้มค่า ทำให้การหาข่าวหาข้อมูลไม่มีความถูกต้องแม่นยำหรือนำมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้อง

แนวคิดของ คำมา พันทอง (2559) กล่าวว่า ปัญหาการขาดแคลนกำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านที่เกี่ยวกับเครือข่ายข่าวโดยเฉพาะเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ที่ทำงาน เฉพาะกิจไม่สามารถดำเนินการต่อเนื่องได้ นอกจากนั้น คือปัญหาด้านงบประมาณบริหารเครือข่ายการจัดสรรงบประมาณรองรับการดำเนินการเครือข่ายข่าวยังไม่เพียงพอกับกิจกรรม ปัญหาที่สองคือปัญหาด้านกำลังพลหรือเจ้าหน้าที่การข่าวที่รับผิดชอบด้านเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่ขาดความรู้ ทักษะและความชำนาญเฉพาะด้าน และสุดท้ายคือปัญหาจากเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่ขาดความเชื่อมั่นในการดำเนินการของหน่วยงานราชการ ความต้องการสิ่งตอบแทนจากทางราชการ หรือปัญหามูลเหตุจูงใจด้านค่าตอบแทน นอกจากนั้น เป็นปัญหาการขาดความรู้ด้านภัยคุกคามและความสามารถในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ส่วนด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง บางครั้งการทำงานมีความเสี่ยงต่อการละเมิดกฎระเบียบซึ่งระบุไว้รัดกุม ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้ยากเพราะกลัวผิดต่อข้อกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง ข้อกฎหมายมักมีการลดหย่อนโทษ ทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย กลับมากระทำความผิดซ้ำ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ จุลจักร ลิมถาวร (2551) กล่าวว่า ควรทำให้กฎหมายมีผลบังคับใช้อย่างจริงจังเด็ดขาด รัฐบาลหรือผู้เกี่ยวข้องควรเข้ามาดูแลและให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาย่างใกล้ชิดและจริงจัง และพนันชัย พอพิน (2554) กล่าวว่า ปัญหาด้านการบังคับใช้กฎหมายไม่เด็ดขาด การลงโทษผู้กระทำผิดมีการลดโทษมากเกินไปทำให้ผู้กระทำผิดไม่หลาบจำและกลับมากระทำความผิดซ้ำ

2. อภิปรายผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากผลการสัมภาษณ์ ข้าราชการตำรวจระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร จำนวน 10 คน แบ่งเป็นข้าราชการตำรวจระดับหัวหน้างานด้านงานสืบสวนและปราบปราม จำนวน 8 คน และระดับบริหาร จำนวน 2 คน พบว่า ทั้งข้าราชการตำรวจระดับผู้บริหารและหัวหน้างานมีความคิดเห็นตรงกัน ไม่แตกต่างกัน ใน 3 ประเด็น คือ ระบบการหาข่าวการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี การให้ความสำคัญในการใช้สายลับหรือความร่วมมือภาคประชาชนในการหาข่าวให้ข่าว และปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานด้านการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้านการจัดระบบงาน ด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ ด้านสวัสดิการและรายได้ ด้านวัสดุ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้สายลับหรือความร่วมมือภาคประชาชนในการหาข่าวให้ข่าว และปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานด้านการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้านการจัดระบบงาน ด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ ด้านสวัสดิการและรายได้ ด้านวัสดุ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 2 ประเด็นนี้ ทั้งระดับผู้บริหารและระดับหัวหน้างาน มีความคิดเห็นตรงกันมากที่สุด กล่าวคือ การใช้สายลับหรือประชาชนผู้ให้ข่าว ถือว่ามีความสำคัญต่องานการข่าวในคดียาเสพติดเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ที่คุ้นเคยกับพื้นที่เป็นอย่างดีหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น จึงเป็นแหล่งข่าวสำคัญที่สามารถหาข่าวได้มากกว่าแหล่งอื่นๆ ส่วนประเด็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานด้านการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น มีความสำคัญเนื่องจากปัจจัยทุกด้านมีความสำคัญต่องานการข่าวในการสืบสวนคดียาเสพติดทั้งสิ้น แต่ปัจจุบันมีบางปัจจัยที่ไม่เพียงพอหรือรองรับต่อการทำงาน เช่น งบประมาณ กำลังพล ข้อยกักทางกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นตัวขับเคลื่อนให้การทำงานสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด สามารถบรรลุเป้าหมายในการทำงานได้และมีประสิทธิภาพ จึงควรจัดสรรให้มีเพียงพอมากกว่าที่เป็นอยู่

2. ระบบการหาข่าวในการจัดการงานการข่าวในการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรีในปัจจุบัน ทั้งระดับผู้บริหารและระดับหัวหน้างาน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารเห็นว่า ยังมีความไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ต้องมีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดระบบการหาข่าว เพราะในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านยาเสพติดของแต่ละ สภ. ยังไม่มีการประสานงานการข่าวซึ่งกันและกัน รวมถึงยังขาดอุปกรณ์งบประมาณ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย และในด้านการบังคับบัญชา ควรให้มีอิสระในทางความคิดและการวินิจฉัยมากกว่าที่เป็นอยู่

3. การจัดการงานการข่าวในการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีขั้นตอนการวิเคราะห์และประเมินความถูกต้องแม่นยำ และเชื่อถือได้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ที่เป็นระดับผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกับระดับหัวหน้างาน กล่าวคือ ระดับผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่า เมื่อได้ข่าวจากสายลับหรือประชาชนมาแล้ว การนำมาวิเคราะห์และประเมินความถูกต้องแม่นยำให้มีความน่าเชื่อถือนั้น ยังเชื่อถือไม่ได้เท่าที่ควร จะเห็นได้จาก การที่ผู้ค้ายาเสพติดยังสามารถลำเลียงยาเสพติดผ่านชายแดนทางสังขละบุรีเข้ามาได้ แสดงให้เห็นว่า การข่าว

ของเจ้าหน้าที่ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังมีความถูกต้องไม่เพียงพอ แต่ระดับหัวหน้างาน ซึ่งเป็นผู้คุมทีมปฏิบัติ ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ขั้นตอนการวิเคราะห์และประเมิน มีความถูกต้องแม่นยำ และเชื่อถือได้ อาจเป็นเพราะผู้บริหรดูจากภาพรวมของคดีที่ยังมีเครือข่ายหลงเหลือหรือยังเล็ดลอดการจับกุมไปได้ แต่ในส่วนของหัวหน้างานหรือหัวหน้าทีมที่ลงปฏิบัติจริง ประเมินจากข่าวของคดีนั้นๆ ที่ได้มา นำมาวิเคราะห์และประเมินแล้วนำเข้าสู่ขบวนการสืบสวนจับกุมได้จริง จึงเกิดความเชื่อมั่นในข่าวที่ได้รับมาแต่ไม่ได้มองไปถึงเครือข่ายในวงกว้างไปจากคดีนั้น

องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี แบ่งเป็น ปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านระบบงาน กำลังพล งบประมาณ สวัสดิการ/รายได้ วัสดุ/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนและกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่วนตัวแปรอิสระในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ระบบการหาข่าว การวิเคราะห์และประเมินความถูกต้องแม่นยำ/เชื่อถือได้ ความร่วมมือภาคประชาชน/การใช้สายลับและปัจจัยภายใน/ภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน

ภาพที่ 1 ปัจจัยการจัดการงานการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) 1 ด้านระบบงาน ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ควรให้ความสำคัญของงานด้านการข่าว รวมถึงเป็นขวัญและกำลังใจที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมถึง ควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการอบรมเพิ่มทักษะทางยุทธวิธีและทักษะทางเทคโนโลยีให้ทันต่อโลก ยุคดิจิทัล เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในงานสืบสวน ให้มีความชำนาญและเทคนิคใหม่ๆ ในการทำงานให้มากขึ้น

2) ด้านกำลังพล ควรเพิ่มกำลังพลด้านงานสืบสวนให้เพียงพอต่องาน เพราะปัจจุบันในแต่ละชุดมีจำนวนน้อย ทำให้บางครั้งจำเป็นต้องใช้บุคลากรเท่าที่มีหรือมีประสบการณ์และความรู้ความสามารถไม่เพียงพอในการปฏิบัติการ เพราะงานสืบสวนนั้น เป็นงานยากและเสี่ยง มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีทักษะ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่มีคุณภาพและเหมาะสม

3) ด้านงบประมาณ สวัสดิการและรายได้ ควรมีการเพิ่มงบประมาณ รายได้/สวัสดิการต่างๆ รวมถึงเงินสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอเหมาะสมกับงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานด้านยาเสพติด

4) ด้านวัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ควรจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะพร้อมน้ำมันรถในการปฏิบัติงาน ให้มีเพียงพอ สามารถใช้ได้ดี และมีความทันสมัย

5) ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ปัจจุบันแหล่งข่าวในการปฏิบัติงานหายาก แทบไม่มีหรือน้อย จึงควรมีค่าเสี่ยงในการปฏิบัติงาน เป็นผลตอบแทนให้กับสายข่าว เพื่อเป็นแรงจูงใจในการหาข่าวให้มีข้อมูลและความถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น จะช่วยให้สามารถจัดการงาน การข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ได้ถูกต้อง แม่นยำ มีประสิทธิภาพต่อการปราบปราม ยาเสพติดได้มากขึ้น

6) ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ควรเอื้อให้มีความเหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มากขึ้น เช่น ควรให้อำนาจในการควบคุมตัวผู้ต้องหาเพิ่มเติมในกรณีที่มีการขยายผลต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติด้านการปราบปรามยาเสพติด และคุ้มครองการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เมื่อมีการเข้าตรวจค้นจับกุมยาเสพติดในกรณีที่ถูกร้องเรียนอย่างไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะกับ ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ควรทำการศึกษาปัจจัยการจัดการงานการข่าวของการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดอื่นๆ รวมถึงขยายขอบเขตการศึกษาวิจัยไปยังระดับภาค เพื่อนำผลการวิจัยมาพิจารณาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสอดคล้องและเหมาะสม ให้สามารถนำมาปรับใช้กับระบบการทำงานให้กับสายงานสืบสวนและปราบปรามยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพได้

2) ควรทำการศึกษาปัจจัยทางอ้อมด้านต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมประเพณีของพื้นที่นั้นๆ ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านการข่าวการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับใช้กับระบบการทำงานในแต่ละพื้นที่ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ มีบำรุง. (2556). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาคเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร*. (ค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *การวิเคราะห์สถิติสำหรับงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำมา พันทอง. (2559). *แนวทางการพัฒนาเครือข่ายข่าวภาคประชาชนของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ*. (เอกสารการวิจัย). วิทยาลัยเสนาธิการทหาร: สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
- จุลจรัส ลิ้มถาวร. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการปราบปรามยาบ้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีศึกษาจังหวัดลำพูน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บันดล สุขะเพียง. (2558). *การสืบสวนคดีอาญาเบื้องต้น (Criminal Investigation)*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป.
- พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์. (2537). *ความรู้เบื้องต้นการสืบสวนอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: วันใหม่.

- ทนนชัย พอพิน. (2554). *ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขอเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2544). *วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัทวิทยาพัฒน์.
- สง่า ดวงอัมพร และประดิษฐ์ กล่าณรงค์. (2531). *การสืบสวนและสอบสวน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรรถพร ชูบำรุง และอุษา เลิศโตมรสกุล. (2555). *อาชญากรรมและอาชญาวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Conbach, L. Joseph. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York: McGraw Hill.

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ Self-control Management of Police Officers in Bang Pho Police Station

กัญญณัฐ ตั้งสุข¹, ชนิกา แสงทองดี²

Kanyanut Tungsuk, Chanika Saengthongdee

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ จำนวน 80 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.66) และด้านด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับน้อยสุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.57) 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระยะเวลาการทำงาน

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: ice.kanyanut01@gmail.com, tel. 097-3014894

พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม ตำแหน่ง ภูมิสำเนา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

คำสำคัญ: การควบคุมตนเอง, ข้าราชการตำรวจ, สถานีตำรวจนครบาลบางโพ

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of Self-control management of Police Officers in Bang Pho Police Station.; and 2. to compare between personal factors and Self-control management of Police Officers in Bang Pho Police Station. The research instruments are a questionnaire of 4 aspects: in Subordinate, Colleague, Supervisor and Citizen. The researcher used the questionnaires with 80 police officers in Bang Pho Police Station. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t- test independent and One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study is as below: 1. The level of Self-control management of Police Officers in Bang Pho Police Station is in a high level ($\bar{x}$ = 4.18, S.D. = 0.40). When considering each aspect, it is found that the aspect of the highest average value of the top 3 was Self-Control with citizen part at a high level ($\bar{x}$ = 4.22, S.D. = 0.51). The second one is Self-Control with Supervisor part at a high level ($\bar{x}$ =4.19, S.D. =0.66). The last one is Self-Control with Colleague at a high level ($\bar{x}$ = 4. 16, S.D. =0. 57). 2. The perspective of comparison between personal factor and Self-control management of Police Officers in Bang Pho Police Station classified by genders, age and range of work found that the sample variance was not different. These elements were classified by position and local found that the sample variance was different and significantly differently at .05 level.

Keywords: Self-Control, Police officers, Bang Pho Police Station

บทนำ

ข้าราชการตำรวจเป็นบุคคลสำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องปฏิบัติงานในการบริการด้านต่าง ๆ ได้แก่ การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การบริการด้าน การจราจร การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เป็นผู้ต้องใช้ความรู้ความสามารถเป็นพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านงานสืบสวน งานสอบสวน งานป้องกันปราบปราม งานจราจร ในสถานการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ทักษะคิดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและมีศักยภาพที่สูงขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะส่งผลให้การดำเนินงานตามภารกิจที่รับมอบหมายประสบผลสำเร็จ

การควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องพบเจอกับสถานการณ์ต่าง ๆ มากมาย การตัดสินใจเป็นตัวกำหนดทิศทางและผลของสถานการณ์นั้น บางสถานการณ์ง่ายต่อการตัดสินใจแต่ในบางสถานการณ์อาจส่งผลให้บุคคลเกิดความขัดแย้งในการตัดสินใจ ความขัดแย้งที่กล่าวถึงในที่นี้เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากแรงจูงใจหลายด้าน Van Dijk (จิรายุ เลิศเจริญนิช, 2557) ได้เสนอว่าเป็นสถานการณ์ที่บุคคลต้องตัดสินใจเลือกระหว่างการกระทำที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตนเองทันที ณ เวลานั้น (Immediate self-interests) หรือการกระทำที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวมในระยะยาว (Longer-term collective interests) Hirschi and Gottferdson (พิมพ์ชนก นามบัณฑิต, 2559) กล่าวว่า การควบคุมตนเองนั้นมีพฤติกรรม การกระทำผิดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ ด้วยลักษณะของบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่าง บุคคลเหล่านี้มักจะมีบุคลิกภาพแบบ impulsive ชอบเสี่ยง มักจะใช้ภาษากายมากกว่าภาษาพูด มักจะยึดถือตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง และโกรธฉุนเฉียวง่ายรวมถึงมักจะเลือกทำงานที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน การควบคุมตนเองนั้นมีปัจจัยหลายด้านที่นักวิจัยให้ความสนใจศึกษาและพบว่าส่งผลต่อการควบคุมตนเองในแต่ละด้าน โดยการศึกษาของนิตยา วรรณรัตน์ (วลัยกร สังฆบุตร, 2555) พบว่า การควบคุมตนเองเป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้แสดงออกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการปรับตัวเพื่อการ

อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างปกติสุข ทั้งนี้การดำรงชีวิตในวัยรุ่นนับเป็นจุดหักเหที่สำคัญ หากวัยรุ่นได้รับการสอนให้รู้จักควบคุมตนเองย่อมส่งผลต่อการวางรากฐานของชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้ดี

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับการควบคุมตนเองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และผลการวิจัยนี้จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในด้านการควบคุมความคิด ด้านการควบคุมตนเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การควบคุมตนเองในการป้องกันการถูกรังแกบนโลกออนไลน์ ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา 2) ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อน 3) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา 4) ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน และภูมิลำเนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ประชากร คือ ข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ สถานีตำรวจนครบาลบางโพ ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ จำนวน 80 คน สถิติที่ใช้

ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่าง นัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 86.3 มีอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.0 ตำแหน่ง ชั้นประทวน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 ตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ระยะเวลาการทำงาน น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

2. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16

2) ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16

3) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19

4) ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวม

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา	4.16	0.63	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน	4.16	0.57	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา	4.19	0.66	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน	4.22	0.51	มากที่สุด
รวม	4.18	0.40	มาก

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีการจัดการการควบคุมตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.51) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ($\bar{X}=4.19$, S.D.=0.66) และด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.63) และด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.57) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านเพศ พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีอายุที่ต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านตำแหน่ง พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเอง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านภูมิลำเนา พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากและรายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารระ มุขติ (2559) งานวิจัยมีการศึกษา การ

พัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยาสำหรับนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาล
ศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่า การควบคุมตนเองตามหลักพุทธ
จิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านมโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ($\bar{X}$ = 4.167, SD = 0.389)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของ ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

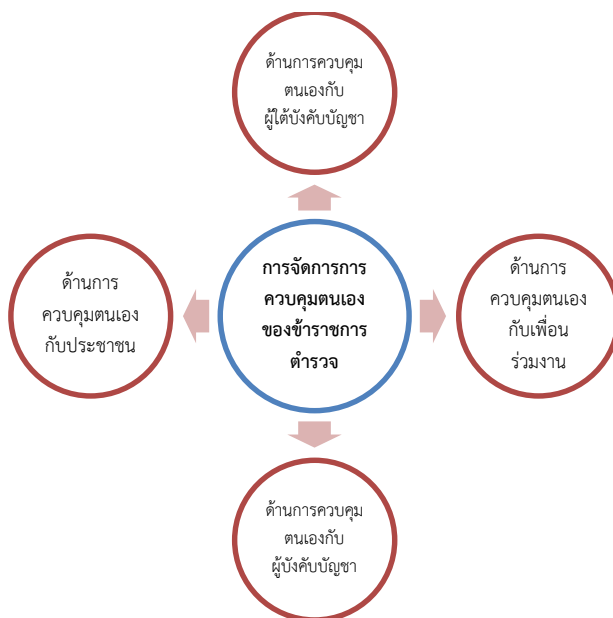
ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการ
ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ตำแหน่ง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะ
ตำแหน่งของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการ
ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ภูมิลำเนา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุม
ตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ของภูมิลำเนา ข้าราชการตำรวจ มี
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนคร
บาลบางโพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างจาก
ภาคใต้และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคใต้มีระดับความคิดเห็นที่สูง
กว่าภาคกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ
สถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการ
ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพศ
อายุ ระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย
“ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย” พบว่า ตัวแปรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการควบคุมตนเองกับ เพศ อายุ และ
การผูกมัดตนเอง ด้านการออมนั้น พบว่า ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในหลายแบบจำลองที่ผู้วิจัย
ทำการทดสอบนั้นไม่ส่งผลต่อโอกาสที่จะมีเงินเพียงพอหลังเลิกทำงานประจำอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ได้แก่ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ฉะนั้นการที่จะทำให้การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต้องพัฒนาในเรื่องการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน การควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับประชาชน จึงควรการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพในด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 1 การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการฝึกอบรมการควบคุมตนเองในทั้ง 4 ด้านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 ควรมีการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัดระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไปเมื่อเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นจากต้นเหตุของการควบคุมตนเองในหลายๆ กรณี โดยทำการประเมินจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรงในหน่วยอื่นที่ปฏิบัติงานโดยตรง

2.2 นำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมตนเองให้อยู่ในระดับสูงมากยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ เลิศเจริญวนิช. (2557). *อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงทิพย์ ก่อกิจงาม. (2561). *รูปแบบการพัฒนาชุดฝึกอบรมการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาของพยาบาลวิชาชีพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาระ มุขดี. (2559). *การพัฒนาแบบการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์และการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชินราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ. (2559). *ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ วรอรุณ, ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, ฉัตรสุมน พงษ์นิมิ, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และศุภชัย ปิติกุลตั้ง. (2562). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรม เดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี

The influence of service quality on the decision to use the services of
the residence hotel Prachinburi Province

ธนัฐญา ยอดเยี่ยม¹, สุรัสวดี โปสินธุ์²

Thanuttha Yodyiam, Suratwadee Posin

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่ออิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรม โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี ในปัจจัยด้านคุณภาพการบริการของโรงแรม โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการใช้แบบสอบถามกับลูกค้าของโรงแรมจำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t-test และ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และพบที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 41–50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานในตำแหน่งหัวหน้างานจนถึงผู้บริหารระดับสูงและมีรายได้เกินกว่า 20,000 – 30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับโดยมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้านการตอบสนองความต้องการในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ มีความพึงพอใจระดับปานกลาง คือ ด้านความเข้าใจและรับรู้ความต้องการ, ด้านความน่าเชื่อถือ, ด้านความเป็นรูปธรรม, และด้านการให้ความมั่นใจ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของโรงแรม

¹ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น; Western University

² มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น; Western University

Corresponding author, e-mail: Yodyiam160@gmail.com, tel. 080 989 6024

เดอะเรสซิเดนซ์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, คุณภาพการให้บริการ, โรงแรม

Abstract

The objectives of this research were to study the opinions of the service quality that affect the hotel service decision making. The Residence Hotel Prachinburi In the quality of service of the hotel By using quantitative research by using a questionnaire with 30 hotel customers. Data were analyzed using descriptive statistics such as percentage, average and standard deviation. And test the hypothesis by using inferential statistics such as t-test and One-way ANOVA for comparing differences between independent variables with 3 groups or more and found that there are statistically significant differences at the level of .05 will Test for individual differences using LSD.

The study indicated that Most of the respondents are male, aged 41 years - 50 years, bachelor's degree, working in supervisor positions, to senior management and earning more than 20,000 - 30,000 baht. There are opinions about the service quality of The Residence Hotel Prachinburi. Overall, the level of satisfaction with the quality of service in response to the needs at a high level. Other aspects were at a moderate level of satisfaction, namely understanding and acknowledging needs, credibility, concrete, and confidence. The hypothesis testing found that respondents with gender Education level Different positions and incomes have opinions on the service quality of The Residence Hotel. not different Respondents of different ages have opinions about the service quality of The Residence Hotel. Not significantly different at .05

Keywords: Opinions, service quality, hotel

บทนำ

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ภาคตะวันออกของประเทศไทยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 136 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 33, 305 ใช้เวลาเดินทางเพียง 1 ชั่วโมง 30 นาทีเป็นจุดเชื่อมโยงการคมนาคมจากกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และราชอาณาจักร กัมพูชา มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอื่นๆ โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะผสมผสานระหว่าง ภาคเกษตร - อุตสาหกรรม และการค้าปลีกค้าส่ง โดยรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีสัดส่วนเฉลี่ย 5 ปีสูงถึง ร้อยละ 75.53 การค้ามีสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 10. จะเห็นได้ว่าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมภายในจังหวัดปราจีนบุรีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดปี

โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์จึงก่อตั้งขึ้นมาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ เป็นโรงแรมขนาด 130 ห้องพักแบ่งเป็นระดับ Standard, Deluxe, และ Luxury ภายในห้องมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครันรวมถึงโทรทัศน์ระบบดาวเทียม อินเทอร์เน็ตและไวไฟ เครื่องครัว ตู้เย็น และไมโครเวฟ ตู้รับเหรียญและบริการทำความสะอาด นอกจากนี้โรงแรมมีบริการ ห้องอาหาร ห้องออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ และห้องประชุมสัมมนา กลุ่มลูกค้าหลักของโรงแรมคือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพัก

หัวใจสำคัญของธุรกิจโรงแรมก็คือการให้บริการลูกค้าที่เข้าพักต่างคาดหวังจากโรงแรมไม่ต่างกันคือความสะดวกสบาย การต้อนรับที่อบอุ่น และการบริการที่ตรงกับความต้องการ โรงแรมหลายแห่ง จึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการมากมายเพื่อคอยให้บริการกับแขกผู้มาเยือนนอกเหนือจากห้องพัก ทั้งนี้บริการทั้งหลายเหล่านั้น นอกจากจะสร้างความแตกต่างจากที่พักรั่วไปแล้ว ยังมีขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของแขกที่แตกต่างกันไปตามความชอบของลูกค้าแต่ละกลุ่มอีกด้วย หากแต่ว่าการให้บริการเสริม ต่างๆ ไม่สามารถสร้างความแตกต่างอย่างยั่งยืนได้ เนื่องจากโรงแรมแต่ละแห่งสามารถจัดหาบริการต่างๆ ได้ อย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารโรงแรมจึงต่างพยายามที่จะคิดค้นกลยุทธ์การตลาดออกมาเพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นเข้ามาใช้บริการให้มาก

ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดของการให้บริการคือความสามารถของบุคลากรทุกคนที่สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้าอย่างเหนียวแน่นและพยายามรักษาลูกค้าให้อยู่กับองค์กรให้นานที่สุดเป็นลูกค้าที่มีความจงรักภักดี (Loyalty) สุดท้ายลูกค้าเหล่านี้จะนำมาซึ่ง

รายได้ขององค์กร (ศุภกฤต ชินอิสระยศ และกมลเกียรติ เรืองมลา, 2556) โรงแรมเป็นธุรกิจ การให้บริการที่ต้องให้ความสำคัญต่อมาตรฐานคุณภาพของการบริการ ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างคุณค่าให้ ตราสินค้าจากความพึงพอใจและความภักดีของผู้ใช้บริการ โดยความพึงพอใจเกิดได้จากการ ได้รับความประทับใจจากการได้รับบริการที่ตรงหรือเหนือความคาดหวังไว้ ธุรกิจด้านโรงแรม และการบริการเป็นธุรกิจที่ต้องสร้างความพึงพอใจและความประทับใจให้กับผู้รับบริการเพราะ เมื่อเกิดความประทับใจก็จะเกิดรายได้อันเป็นรายได้หลักของธุรกิจโรงแรม ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะ ศึกษาโดยคาดหวังว่านอกจากผลการศึกษาที่ได้จะมีประโยชน์ต่อทั้งธุรกิจโรงแรมและธุรกิจที่ พักประเภทอื่นในการพัฒนารูปแบบการให้บริการซึ่งจะนำมาซึ่งการสร้าง ความพึงพอใจให้แก่ ลูกค้าที่มาใช้บริการที่ดีขึ้นแล้วยังมีส่วนช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยให้มีการ ขยายตัวจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาที่ประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยสร้างรายได้ที่เป็น เงินตราต่างประเทศให้กับประเทศเป็นมูลค่ามหาศาล

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่ออิทธิพลของคุณภาพการ บริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรม โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัด ปราจีนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้ บริการของโรงแรม โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี” ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษา อิทธิพลของ คุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรม โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี

โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัด ปราจีนบุรี ในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน 2562 แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้ บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี ในด้านความน่าเชื่อถือ การตอบสนอง ความต้องการ การให้ความมั่นใจ ความเข้าใจและรับรู้ความต้องการ และความเป็นรูปธรรม ตัว

แปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และ รายได้

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ เนื้อหา (Content Validity) โดยนำเสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย รวมทั้งหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งหลังจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินแล้วได้ค่า IOC = .96 แสดงว่าในภาพรวมข้อคำถามสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์สามารถนำไปใช้ได้ และ ตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability)

โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความเข้าใจ ตรงกันและตอบคำถามได้ตามความเป็นจริงทุกข้อโดยทดสอบกับกลุ่มทดลอง 30 ชุด และนำไป วิเคราะห์ความเชื่อถือได้ใช้สถิติและพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลมีค่าความเชื่อถือได้ของ แบบสอบถามโดยรวมเท่ากับ .949 โดยคำถามแต่ละด้านมีระดับความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง .834 - .897 โดยคำถามแต่ละ ด้านมีระดับความเที่ยงอยู่ระหว่าง .802 - .896 ซึ่งผลของค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาคของ แบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีค่าความเชื่อถือได้ตามเกณฑ์ของ Nunnally (1978) สามารถนำมาใช้ ในงานวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ วิเคราะห์ข้อมูล คุณสมบัติส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และ รายได้ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage), วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของลูกค้าต่อคุณภาพการให้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีเกณฑ์การแปล ความหมายของคะแนนทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่าง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-Way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference Test)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการของโรงแรม โรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี ในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน 2562 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.50 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.75 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.75 ประกอบอาชีพค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.25 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.50 ตามลำดับ

2. ลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี ในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน 2562 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความมั่นใจ (Assurance) ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมาคือด้านความเข้าใจและการรับรู้ความต้องการ (Empathy) ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ($\bar{X} = 3.57$)

3. การตัดสินใจเข้ารับบริการของลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.85$) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม ($\bar{X} = 3.72$) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.42$) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2561 – มกราคม 2562 มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความมั่นใจ (Assurance) ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมาคือ ด้านความเข้าใจและการรับรู้ความต้องการ (Empathy) ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ($\bar{X} = 3.57$) ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดในการเลือกที่พักรวมถึงวัดระดับความพึงพอใจของผู้เข้าพักที่มีต่อการบริการของสงขลาพาเลซ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าพักในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้ง ด้านคุณภาพการให้บริการของพนักงาน ด้านคุณภาพห้องพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพร ดอกบุญนาค และฐาปกรณ์ ทองคำนุช (2558) ได้ทำการศึกษาความต้องการเลือกใช้โรงแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ 3.90 ด้านการรักษาความปลอดภัย มีระดับความพึงพอใจอยู่ที่ 3.54 อยู่ในระดับมาก และจำนวนห้องพักที่เหมาะสม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ 3.42 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านราคาของนักท่องเที่ยวต่อด้านความเหมาะสมของราคาห้องพักและความเหมาะสมของราคาอาหารและเครื่องดื่มนั้น มีค่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเท่ากันที่ 3.62 ระดับความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของราคาต่อค่ากิจกรรมอื่น ๆ อยู่ในระดับมากเช่นกัน คือ 3.46 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสุดท้ายคือ การจองห้องพักผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ระดับความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านโปรโมชั่นที่สอดคล้องกับราคา มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.68

2. จากผลการวิจัย พบว่า การตัดสินใจเข้ารับบริการของลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรม เดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.85$) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม ($\bar{X} = 3.72$) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.42$) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา สร้อยสิงห์ (2558) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ต่อความพึงพอใจในคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคาดหวังคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และระดับการรับรู้คุณภาพการบริการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าคุณภาพการบริการที่ผู้ใช้บริการรับรู้แตกต่างกับความคาดหวังในคุณภาพการบริการ และ 3) ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในคุณภาพการบริการ ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคาดหวังและการรับรู้คุณภาพการบริการในภาพรวมเป็นค่าบวก โดยค่าเฉลี่ยการรับรู้สูงกว่าความคาดหวังต่อคุณภาพการบริการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ วัฒนสมบูรณ์ชัย (2554) ได้ทำการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดของโรงแรมขนาดกลางในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่าผู้ใช้บริการให้ความสำคัญทางด้านรูปแบบห้องพักใหม่และเน้นด้านราคาที่ไม่สูงมากนัก โดยจุดแข็งที่สำคัญคือ ด้านทำเลที่ตั้ง ราคา และการให้บริการเป็นสำคัญ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการใช้บริการผู้ใช้บริการให้ความสำคัญกับทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ทำงานหรือติดต่อธุรกิจและอำนวยความสะดวกของพนักงานตามลำดับ โดยปัจจัยทางด้านการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุดคือด้านพนักงานและบุคลากร รองลงมาคือ ด้านสถานที่ให้บริการตามลำดับ

3. จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการ ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า $P = .496 > .05$ แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจใช้บริการของโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราชินบุรี น่าจะเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ปัจจัยด้านส่วนประสม

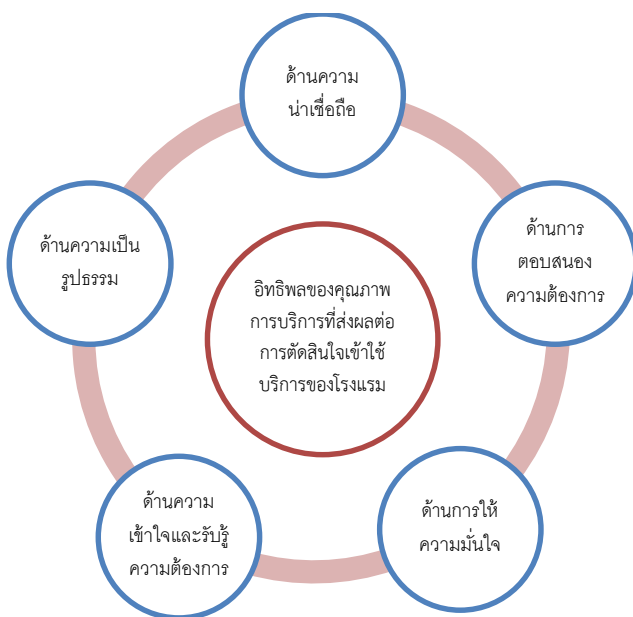
ทางการตลาด ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านบรรยากาศของสถานที่ เป็นต้น ผลการวิจัยในครั้งนี้ใกล้เคียงกับงานวิจัยของ จดิกา คุ่มเรือน (2558) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดและการเลือกใช้บริการโรงแรม 4 ดาว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตเมืองพัทยา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของธุรกิจ (7Ps) คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านภาพลักษณ์และการนำเสนอและด้านกระบวนการให้บริการ ส่งผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดของโรงแรมระดับ 4 ดาว ในเมืองพัทยา โดยโรงแรมมีระบบการบริหารเหมือนกันจะมีกระบวนการวางแผนการตลาดเชิงกลยุทธ์ที่คล้ายคลึงกันสำหรับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของลูกค้า (7Cs) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมระดับ 4 ดาวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณค่าที่จะได้รับ ด้านความสะดวก ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านความสบาย ในขณะที่ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านต้นทุนด้านการดูแลเอาใจใส่ และด้านความสำเร็จในการตอบสนองความต้องการของลูกค้านั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการโรงแรมระดับ 4 ดาวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเข้ารับบริการของลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ พบว่าการตัดสินใจเข้ารับบริการของลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม โดยเพศชาย มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการเข้ารับบริการซ้ำในโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี สูงกว่าเพศหญิง เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า การตัดสินใจเข้ารับบริการของลูกค้าผู้มาใช้บริการโรงแรมเดอะเรสซิเดนซ์ จังหวัดปราจีนบุรี ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐนรี แก้วจันทร์เพชร (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวเยือนรัชชประภา จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วน

บุคคลแตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ระภาไม่แตกต่างกันทุกด้าน

องค์ความรู้ใหม่

อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการของโรงแรม
ได้แก่ ปัจจัยของการบริการด้านความน่าเชื่อถือ การตอบสนองความต้องการ การให้ความมั่นใจ
ความเข้าใจและรับรู้ความต้องการ และความเป็นรูปธรรม

ภาพที่ 1 อิทธิพลของคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการของโรงแรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) โรงแรมควรให้ความสำคัญกับพนักงานโรงแรม โดยการฝึกอบรมพนักงานให้มีความ
ชำนาญและสามารถให้บริการได้อย่างถูกต้องภายในครั้งแรกให้พนักงานโรงแรมรับรู้คุณค่างาน
บริการที่แท้จริงต้องมาจากจิตใจที่รักงานบริการเพื่อให้พนักงานรู้สึกตั้งใจและอยากทำงานให้กับ
ทางโรงแรมให้ความสำคัญกับการจัดการสถานที่ให้สอดคล้องกับความคาดหวังลูกค้า

2) โรงแรมควรพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของพนักงานอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถนำเสนอรูปแบบบริการที่ทางโรงแรมมีไว้เพื่อบริการได้อย่างน่าสนใจ รวมทั้งควรมีการกระตุ้นพนักงานบริการ มีความกระตือรือร้น ใส่ใจในงานบริการให้ได้รับส่วนแบ่งจากการบริการ เช่น Trip, ค่าขยัน และกระตุ้นให้พนักงานขายแต่ละคนสร้างยอดขายห้องพัก เพื่อมีผลต่อการพิจารณาขึ้นเงินเดือน และพิจารณาการให้ค่านายหน้า (Commission) ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

3) โรงแรมควรให้ความสำคัญกับกระบวนการให้บริการของโรงแรมตั้งแต่การรับส่ง การ check in การให้บริการขณะเข้าพัก เช่น Room Service, การทำความสะอาด และการ check out ฯลฯ ทำให้ลูกค้ามีความสะดวกสบาย และประทับใจ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ควรศึกษา จุดแข็ง จุดอ่อน ของโรงแรม เพื่อคาดการณ์ว่าผู้บริโภคมักจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใด เพื่อสามารถปรับกลยุทธ์ในการบริหารให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค เนื่องจากผลการวิจัยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง ด้านความพึงพอใจของลูกค้ากับความจงรักภักดี ซึ่งเมื่อมีการศึกษาถึง จุดแข็ง จุดอ่อน ของคู่แข่งจะทำให้รับรู้ถึงข้อดี ข้อเสียของโรงแรม เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงบริการในอนาคต

2) ควรศึกษาถึงศักยภาพการให้บริการในด้านอื่น ๆ ให้เพิ่มมากขึ้น อาจเป็นการบริการแบบใหม่หรือการรวมกันของโรงแรม เพื่อให้มีบริการที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้นเนื่องจากปัจจุบันมีความร่วมมือต่าง ๆ มากมายจากหลากหลายสมาคมหรือหน่วยงานของรัฐบาล ที่เป็นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่สูงสุด

3) การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ทักษะคติของลูกค้า หรือ แรงจูงใจที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการตลาด ให้มีความเหมาะสมต่อความต้องการของผู้ใช้บริการมากยิ่งขึ้น

4) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้น สำหรับผู้ที่สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิจัยเรื่องนี้ ควรจะมีการศึกษาวิจัยเจาะลึกในเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) ถึงมูลเหตุที่มีอิทธิพล หรือปัจจัยอื่นๆ เช่น ความภักดีต่อตราสินค้า เป็นต้น เพื่อให้เกิดการค้นพบปัจจัยใหม่ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการโรงแรมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา สร้อยสิงห์. (2558). ความคาดหวังและการรับรู้ต่อความพึงพอใจในคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. (รายงานการวิจัย). ชลบุรี: วิทยาลัยดุสิตธานี ศูนย์การศึกษาเมืองพัทยา.
- จิติกา คุ่มเรือน. (2559). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดและการเลือกใช้บริการโรงแรม 4 ดาว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตเมืองพัทยา. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 10(1), 58-73.
- ณัฐฐันรี แก้วจันทร์เพชร. (2556). พฤติกรรมและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวเยือนรัชชประภา จังหวัดพังงา. ในการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (น. 264-273). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณัฐพร ดอกบุญนาค และธำพรณ์ ทองคำนุช. (2558). ความต้องการเลือกใช้โรงแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ป๋องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง. (2558). ความพึงพอใจของผู้เข้าพักที่มีต่อการบริการของสงขลาพาเลซ. (รายงานการวิจัย). สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ภาณุวัฒน์ วัฒนสมบูรณ์ชัย. (2555). กลยุทธ์ทางการตลาดของโรงแรมขนาดกลาง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุภกฤต ชินอิสระยศ และกมล เกียรติเรืองกมล. (2556). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการบริการในโรงแรมโดย การหาเหมืองข้อมูล กรณีศึกษาโรงแรมห้าดาวแห่งหนึ่งในกรุงเทพ.วารสารออนไลน์ CITU, 2556(1), 1-11.
- สุรัสวดี โปสินธุ์. (2561). อิทธิพลของปัจจัยทางการตลาดต่อความตั้งใจในการใช้บริการซ้ำของสายการบินการบินไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 4(ฉบับพิเศษ), 412-430.

การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District
Municipality

สุพิตรา ศรีบุรินทร์¹, ทัชชกร แสงทองดี²

Supita Sriburin, Tatchakorn Saengthongdee

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับประชาชน เทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D. =0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ($\bar{X}=3.93$, S.D. =0.63) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด ด้านพฤติกรรม ($\bar{X}=2.83$, S.D. =0.85) ตามลำดับ 2. ผลการ

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: supitagk@gmail.com, tel. 080-8074915

เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ เมื่อจำแนกตาม ภูมิฐานะ พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวัน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การป้องกันตนเอง, เทศบาลตำบลอ้อมใหญ่, โลกไซเบอร์

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality.; and 2. to compare between personal factors and People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality. The research instruments are a questionnaire of 5 aspects: in basic consideration, emotional response, cognitive, emotions and behavior. The researcher used the questionnaires with 400 people in Omyai Sub-District Municipality. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study is as below: 1. The level of People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality is in a high level ($\bar{x}$ = 3.60, S.D. = 0.46). When considering each aspect, it is found that the aspect of the highest average value of the top 3 was basic consideration part at a high level ($\bar{x}$ = 4.00, S.D. = 0.60). The second one is emotional response part at a high level ($\bar{x}$ = 3.93, S.D. = 0.63). The last one is behavior at a middle level ($\bar{x}$ = 2.83, S.D. = 0.85). 2. The perspective of comparison between personal factor and People's Awareness of Cyber Self-Defense in Omyai Sub-District Municipality classified by domicile found that the sample variance was not different. These elements were

classified by gender, age career and length of internet usage per day found that the sample variance was different and significantly differently at .05 level.

Keywords: self-defense, Omyai Sub-District Municipality, Cyberspace

บทนำ

โลกไซเบอร์ (Cyberworlds) คือโลกของสารสนเทศที่อยู่บนปริภูมิไซเบอร์ คำว่าโลกไซเบอร์หรือ "ไซเบอร์เวิลด์" ถูกนำเสนอครั้งแรกในหนังสือเรื่อง "ไซเบอร์เวิลด์" โดยศาสตราจารย์ โทซียาสี ลอเรนส์ คูนิอิ โดยให้โลกไซเบอร์สามารถถูกสร้างขึ้นโดยเจตนาหรือเกิดขึ้นเองก็ได้ และโลกของสารสนเทศเหล่านี้สามารถเป็นได้ทั้งแบบเสมือน โลกจริง หรือโลกที่ผสมกันระหว่างความจริงและสารสนเทศเสมือน หากจะกล่าวถึงแบบจำลองสารสนเทศในโลกไซเบอร์นี้ ซึ่งในทางทฤษฎีแล้วโลกไซเบอร์จะอยู่ระดับเหนือกว่าระดับที่ผนวกรวมแบบจำลองฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และแบบจำลองฐานข้อมูลเชิงเวลา โลกไซเบอร์ยังสร้างและประยุกต์ใช้กับธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และวัฒนธรรมประเพณีหรือสังคมเผ่าพันธุ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ในเมื่อมีข้อดีแล้วย่อมมีข้อเสียเช่นเดียวกัน

ทุกวันนี้ภัยไซเบอร์เกิดขึ้นบนโลกออนไลน์อยู่ตลอดเวลา จากสถิติล่าสุด มีการแฮกเกิดขึ้นในทุก ๆ 39 วินาที และมีการโจมตีด้วยมัลแวร์ประเภท Ransomware มากกว่า 4,000 ครั้งต่อวัน และยังคงมีโจรออนไลน์เกิดขึ้นใหม่ทุกวัน การตั้งสติตัวเองให้รู้เท่าทันการทำงานของโจรออนไลน์

“ดร.ธีรรัตน์ พันทวี วงศ์ธนอะเนก” นายกสมาคมวิทยุและสื่อเพื่อเด็กและเยาวชน (สสดย.) ให้ข้อมูลถึงผลวิจัยเชิงคุณภาพประเด็นการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ในงานเสวนาเรื่อง “เปิดวิถีออนไลน์...เด็กไทยกับภัยใกล้ตัว” ว่าจากการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพประเด็นการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ด้วยการจัดสนทนากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 50 คน ในช่วงเดือน ส.ค. 2562 พบว่า การกลั่นแกล้งทางออนไลน์มีอยู่ทั้งหมด 7 รูปแบบได้แก่ 1.การก่อกวน ข่มขู่คุกคาม 2.การให้ร้ายใส่ความ การกลั่นแหย่ 3.การเผยแพร่ความลับ 4.การกีดกันออกจากกลุ่ม 5.การแอบอ้างชื่อ การสร้างบัญชีปลอม 6.การขโมยอัตลักษณ์ 7.การล่อลวง เมื่อสอบถามถึงวิธีการรับมือเมื่อเกิดการกลั่นแกล้งรังแกออนไลน์ ผู้ถูกกลั่นแกล้งจะใช้รูปแบบวิธีการสื่อสารต่างๆ เพื่อรับมือหลายรูปแบบดังนี้ 1.การ

นิ่งเฉยไม่ตอบโต้ 2.การตัดความสัมพันธ์ 3.บล็อก ไม่ปรากฏตัว 4.การขอคำปรึกษา จากผู้ปกครอง 5.การแจ้งความดำเนินคดี เป็นต้น

สอดคล้องกับความเห็นของ “ดร.นพ.ไพโรจน์ เสาน่วม” รักษาการ ผอ.สำนักสร้างเสริมระบบสื่อ และสุขภาวะทางปัญญา สสส. กล่าวว่า เวลานี้เด็กต้องเผชิญกับการกลั่นแกล้งรังแกออนไลน์ ในหลายรูปแบบ จนอาจนำไปสู่การทำร้ายตนเองและผู้อื่นทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางสังคม โดยเฉพาะกรณีการกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์ ภาควิชาต่าง ๆ จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีการสร้างความฉลาดทางดิจิทัลให้กับเด็กและเยาวชนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เท่าทันต่อกระบวนการกลั่นแกล้งทางออนไลน์จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนควรรู้หากแต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการป้องกันภัยไซเบอร์ นั่นคือ คนในองค์กร ต้องมีความเข้าใจและตระหนักถึงความเสี่ยงและความเสียหายจากภัยคุกคามด้านไซเบอร์ และต้องมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยไซเบอร์ที่ดี ดังนั้น ก่อนจะตกเป็นเหยื่อที่ถูกรังแกผ่านโลกโซเชียล วันนี้เราควรตระหนักในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่ร้ายแรงจนนำมาถึงชีวิต ที่จะต้องสูญเสียไปด้วยภัยเงียบนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสติปัญญาพื้นฐาน 2) ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ 3) ความรู้ความเข้าใจ 4) ด้านอารมณ์ความรู้สึก 5) ด้านพฤติกรรม ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) และภูมิภาคนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเอง

บนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จำนวน 24,273 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ เทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่าง นัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.3 มีอายุ 18-27 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 41.30 มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ต่อวัน) 6-10 ชม. คิดเป็นร้อยละ 45.80 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 39.00

2. ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) ด้านสติปัญญาพื้นฐาน ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านสติปัญญาพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00

2) ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93

3) ด้านความรู้ความเข้าใจ ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.87

4) ด้านอารมณ์ความรู้สึก ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านอารมณ์ความรู้สึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36

5) ด้านพฤติกรรม ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านพฤติกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.83

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ โดยภาพรวม

การตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านสติปัญญาพื้นฐาน	4.00	0.60	มาก
ด้านการตอบสนองทางด้านอารมณ์	3.93	0.63	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.87	0.63	มาก
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	3.36	0.78	ปานกลาง
ด้านพฤติกรรม	2.83	0.85	ปานกลาง
รวม	3.60	0.46	มาก

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมของการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดคือด้านสติปัญญาพื้นฐาน ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.63) และด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.63) และด้านอารมณ์ความรู้สึก ($\bar{X}=3.36$, S.D.=0.78) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียลของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านเพศ พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกโซเชียล ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีอายุที่ต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านตำแหน่ง พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเอง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านภูมิสำเนา พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากและรายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาระ มุขดี (2559) งานวิจัยมีการศึกษา การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยาสำหรับนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่าการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านมโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ($\bar{X}$ = 4.167, SD = 0.389)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่าภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ภูมิสำเนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ของภูมิสำเนา ข้าราชการตำรวจ มี

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพที่มีภูมิลาเนาต่างกัน พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างจากภาคใต้และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคใต้มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าภาคกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะ ตำแหน่ง ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพศ อายุ ระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า ตัวแปรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการควบคุมตนเองกับ เพศ อายุ และการผูกมัดตนเอง ด้านการออมนั้น พบว่า ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในหลายแบบจำลองที่ผู้วิจัยทำการทดสอบนั้นไม่ส่งผลต่อโอกาสที่จะมีเงินเพียงพอหลังเลิกทำงานประจำอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ได้แก่ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา และด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ฉะนั้นการที่จะทำให้การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต้องพัฒนาในเรื่องการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน การควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับประชาชน จึงควรการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพในด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 1 การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการฝึกอบรมการควบคุมตนเองในทั้ง 4 ด้านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 ควรมีการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัดระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไปเมื่อเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นจากต้นเหตุของการควบคุมตนเองในหลายๆ กรณี โดยทำการประเมินจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในหน่วยอื่นที่ปฏิบัติงานโดยตรง

2.2 นำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาศักยภาพบุคคลด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมตนเองให้อยู่ในระดับสูงมากยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ เลิศเจริญนิช. (2557). อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงทิพย์ ก่อกิจงาม. (2561). รูปแบบการพัฒนาชุดฝึกอบรมการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาของพยาบาลวิชาชีพ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาระ มุขดี. (2559). การพัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการุณย มหาวิทยาลัยนวมินทราชินราชมงคล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ. (2559). ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรรรณ วรอรุณ, ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, ฉัตรสมัน พงษ์นิญญ, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และศุภชัย ปิติกุลตั้ง. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

Gold Shop's Crime Prevention Model at Muang District

Nakhon Ratchasima

เกียรติขจร พิเกาะ¹, ธวิษ สุตสาคร²

Kiatkhachorn Phikgor, Tawit Sudsakorn

บทคัดย่อ

การศึกษารูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สินของร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาถึงรูปแบบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สิน ของร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สินร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา รูปแบบวิธีการศึกษาวิจัยเป็นแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลรูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ออกเป็นจำนวน 3 กลุ่ม คือ 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 2) ผู้ประกอบการร้านทอง นายกสมาคมร้านทอง และร้านทองไท่เฮงล้ง ที่ถูกฉ้อโกงทรัพย์สิน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 3) ปลัดเทศบาลนครนครราชสีมา หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคารเทศบาล และหัวหน้าฝ่ายผังเมืองเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัย พบว่า จากการศึกษาลงถึงปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สินของร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุอาชญากรรมเกิดจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านยาเสพติด และปัญหาด้านการพนันเนื่องจากสถานประกอบการร้านทองเป็นกลุ่มเสี่ยงหนึ่งในการเกิดเหตุอาชญากรรมในทุก

¹⁻² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding Author, Email: praves2516@hotmail.com, Tel. 064-2640822

รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการลักทรัพย์ การวิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ รูปแบบแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีรูปแบบแนวทางด้านป้องกันเกี่ยวอาชญากรรม ในภารกิจหลัก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ทำโดยการเมื่อผู้ประกอบการร้านทองพบเหตุอาชญากรรม สามารถแจ้งเหตุโดยตรงทางสายด่วน 191 และทางแอปพลิเคชันไลน์ในสมาร์ตโฟน

คำสำคัญ: การป้องกันอาชญากรรม, ความปลอดภัย, อาชญากรรมร้านทอง

ABSTRACT

This research is aimed to study crime problem of snatching in the gold shop at Muang District Nakhon Ratchasima, to study crime prevention model of snatching at Muang District Nakhon Ratchasima's gold shop, and to use the research's results for prevention snatching crime in Muang District Nakhon Ratchasima. The research methodology was qualitative data that identified in-depth interview by dividing the informant group on the prevention of crime in the gold shop at Muang District Nakhon Ratchasima into 3 groups. 1) Police as a commander and police officer at Muang District Nakhon Ratchasima. 2) Gold shop operator, association of gold president, Thai Heng Long gold shop that was stolen property in Muang District Nakhon Ratchasima. 3) office of the municipal clerk of Nakhon Ratchasima, Chief of building control municipal, and the head of municipal town planning at Nakhon Ratchasima.

The research results showed that the important factors of crime were economic, drug, and gambling problem. Because of the gold shop trader was risk group for all crimes such as burglary, snatching, stealth, and robbery. Model of prevention crime at Nakhon Ratchasima police station had 4 main tasks. First, the gold shop owners communicated with police by calling directly to emergency line 191 when they faced crime and contacted through line application from smart phone.

Key word: crime prevention, safety, gold shop crime

บทนำ

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในสังคมซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน อาชญากรรมเป็นการทำผิดกฎหมายทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะการกระทำของบุคคล กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิดผู้ที่กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ อาชญากรรมได้ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งในด้านชีวิตร่างกาย ทรัพย์สินและความสงบเรียบร้อยของสังคม เป็นต้น ดังนั้นการที่ปล่อยให้มีผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้นโดยไม่หาวิธีการควบคุมให้น้อยลงแล้ว การกระทำความผิดก็จะทวีความรุนแรงและทำความเสียหายให้แก่สังคมเพิ่มขึ้นเป็นปัญหาเรื้อรังยากต่อการแก้ไข ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดในประเภทคดีต่างๆ ได้ก่อให้เกิดผลเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างมากและยังเป็นการทำลายชื่อเสียงของประเทศไทยอีกด้วย ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นวันจะมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรง เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและจากสภาพปัญหาของอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นเกิดขึ้น เพราะความต้องการในทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตนเอง ซึ่งจากลักษณะของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินสามารถแบ่งออกตามหลักเกณฑ์ของประมวลกฎหมายอาญาออกเป็น 8 หมวด กล่าวคือ 1. ลักทรัพย์และชิงทรัพย์ 2. กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ 3. ฉ้อโกง 4. โกงเจ้าหนี้ 5. ยักยอก 6. รับของโจร 7. ทำให้เสียทรัพย์ 8. บุกรุก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพการดำเนินงานฝ่ายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมร้านทองชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาถึงรูปแบบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับการชิงทรัพย์ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบวิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยได้มีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Study) โดยทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยจากเอกสาร เอกสารราชการ หนังสือ เอกสาร ตำราบทความและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องที่ผู้อื่นได้เคยศึกษาไว้แล้ว

2. การศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Research) ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลสำคัญ โดยแบ่งออกเป็น ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผู้ประกอบการร้านทอง นายกสมาคมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และปลัดเทศบาลนคร นครราชสีมา หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร และหัวหน้าฝ่ายผังเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็น เครื่องมือในการศึกษาวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 6 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ประกอบการร้านทอง นายกสมาคมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มปลัดเทศบาลนคร นครราชสีมา หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคารและ หัวหน้าฝ่ายผังเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยที่ ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และการสังเกต ซึ่ง ผู้วิจัยพัฒนาหรือสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดย นำความรู้ที่ได้การทบทวน เอกสารและงานวิจัยเหล่านี้มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์โดยให้มีความ ครอบคลุมถึงเนื้อหาที่ต้องการจะศึกษาแล้วนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป โดยมีวิธีการคือ การสร้างแบบสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผลการศึกษาวิจัยโดยการเลือกใช้สถิติที่มีความ เหมาะสมกับการศึกษาวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participation observation) คือการ สังเกตที่ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มที่กำลังศึกษาโดยไม่ต้องการให้ผู้

ถูกสังเกตรู้สึกถูกรบกวน เพราะอาจทำให้พฤติกรรมผิดไปจากปกติได้ซึ่งอาจใช้ในระยะเวลาแรกของการวิจัยแล้วใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในระยะหลังอย่างไรก็ตามการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมโดยปกติมีสิ่งที่จะต้องทำการสังเกตอยู่หกประการได้แก่ การกระทำคือการใช้ชีวิตประจำวันการรับประทานอาหารการทำการบ้านการปฏิบัติภารกิจอื่นๆในชีวิตประจำวัน แบบแผนการกระทำคือการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นกระบวนการมีขั้นตอนจนเป็นแบบแผนชี้ให้เห็นสภาพบทบาทและหน้าที่ของสมาชิก ความหมายคือการทำให้ความหมายของการกระทำหรือแบบแผนพฤติกรรมนั้น ความสัมพันธ์คือความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชุมชนหรือสังคมนั้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกคือการที่บุคคลยอมร่วมมือในกิจกรรมนั้นๆ สภาพสังคมคือภาพรวมทุกแง่ทุกมุมที่สามารถประเมินหรือสังเกตเห็นได้เช่นการตั้งบ้านเรือนวัดโรงเรียนและสถานที่สำคัญในชุมชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการป้องกันอาชีวกรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา” ในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัย ได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกและจากการสังเกตจากเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ในสังกัดสถานีตำรวจภูธรเมืองนครราชสีมา จำนวน 6 ราย ผู้ประกอบการร้านทอง และร้านทอง นายกสมาคมร้านทอง จำนวน 3 ราย และเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 ราย รวมทั้งสิ้น 12 ราย โดยใช้วิธี การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ส่วนสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Content analysis) ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว พบว่า มีหลายปัจจัยด้วยกันที่ส่งผลต่อ รูปแบบการป้องกันอาชีวกรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีได้เกิดจากปัจจัยทางด้านใดด้านหนึ่งเพียง

การสรุปผลการวิจัย

1. การสัมภาษณ์กลุ่มที่ 1 ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 6 คน

จากการสัมภาษณ์ ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาถึงการกำหนดนโยบายรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันอาชีวกรรม

ร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา มีนโยบายให้ตำรวจและประชาชนและผู้ประกอบการร้านทองในด้านการป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ ทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มบุคลากร เทคโนโลยี และงบประมาณในการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลตามเป้าหมายที่ผู้บังคับบัญชากำหนด

จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ถึงการบริหารจัดการทรัพยากรในการป้องกันอาชญากรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมาบริหารจัดการทรัพยากร โดยการแบ่งอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน สายตรวจร้านทองดูแลรับผิดชอบร้านทองในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรมวิ่งราวทรัพย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเข้าปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน ถึงแนวทางการปฏิบัติงานเชิงรุก ด้านการเผชิญเหตุในการป้องกันอาชญากรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา มีแนวทางการปฏิบัติงานเชิงรุก ด้านการเผชิญเหตุ ดังนี้

ด้านการสื่อสาร แจ้งเหตุโดยตรงสายด่วน 191 และทางแอปพลิเคชันไลน์

ด้านสายตรวจ เพิ่มความถี่ในการตรวจ และปรากฏกายที่สถานประกอบการร้านทอง

ด้านความปลอดภัย อุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่ ต้องครบถ้วนสมบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่

ด้านการเผชิญเหตุ สถานีตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา มีคำสั่งให้สถานีตำรวจในสังกัดมีการซักซ้อมแผนเผชิญเหตุเดือนละหนึ่งครั้ง

จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงสภาพแวดล้อม และสถานที่ตั้งที่เป็นสาเหตุของการเกิดความเสี่ยงอาชญากรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าสถานประกอบการร้านทองในเขตเทศบาลมีความปลอดภัยมากกว่า สถานประกอบการร้านทองนอกเขตเทศบาล

จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดเหตุอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดเหตุ

อาชญากรรมร้านทอง คือ ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหายาเสพติด และปัญหาค้นว้างงาน ปัญหาการพนัน ทำให้เกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงการรักษาความปลอดภัย ที่ช่วยลดความเสี่ยงการก่อเหตุอาชญากรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า สถานีตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา มีการเพิ่มบุคลากร ให้เทคโนโลยี ส่งเสริมงบประมาณ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการร้านทอง

จากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงแผนปรับปรุง หรือแนวทางการรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันเหตุอาชญากรรมร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา มีการแสวงหาความร่วมมือภาคประชาชนในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรมต่าง ๆ โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการรู้เท่าทันคนร้าย ในการป้องกันตนเองในเบื้องต้นได้ โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ติดตั้งสัญญาณเตือนภัย จัดทำสิ่งกีดกัน (กรงเหล็ก) และจัดทำประตูนิรภัย เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว และไม่คิดที่จะกระทำความผิดอีกเลย

2. การสัมภาษณ์กลุ่มที่ 2 นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทอง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 คน

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทอง ถึงการเกิดเหตุอาชญากรรมร้านทอง การดำเนินการเบื้องต้นเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรม และความเสียหายต่อทรัพย์สินพบว่าผู้ประกอบการร้านทองหนึ่งร้านเคยเกิดเหตุอาชญากรรม โดยเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน ถูกชิงทรัพย์สูญหายของทองคำหนึ่งร้อยกว่าบาท รวมมูลค่าความเสียหายประมาณ สามล้านบาท การดำเนินการเบื้องต้นเมื่อพบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน คือ การแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ร้านทอง

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทอง ถึงการชักซ้อมแผนเผชิญเหตุอาชญากรรมร้านทองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่า เมื่อสมัยยังไม่เกิดเหตุอาชญากรรม สถานประกอบการร้านทองไม่เคยมีการชักซ้อมแผนเผชิญเหตุอาชญากรรม แต่เมื่อหลังจากมีเกิดเหตุอาชญากรรมร้านทองเกิดขึ้นแล้ว ได้มีการชักซ้อมแผนเผชิญเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเดือนละครั้ง

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทอง ถึงสถานที่ตั้งที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุอาชญากรรมร้านทอง พบว่าสถานประกอบการร้านทองในเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา มีความเสี่ยงน้อยแต่สถานประกอบการนอกเขตเทศบาลเมืองนครราชสีมา มีความเสี่ยงมากกว่า

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทองถึงมาตรการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยต่อทรัพย์สิน พนักงาน และผู้ให้บริการ พบว่าผู้ประกอบการร้านทองมีการซ้อมแผนเผชิญเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อให้พนักงานหรือลูกค้าผู้ให้บริการได้ตระหนักรู้ถึงเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันตนเอง และอบรมเรียนรู้การสังเกตคนร้าย และที่สำคัญคือการจดจำตำหนิรูปพรรณคนร้าย ไม่ว่าจะเป็นทรงผม รอยสักและสำเนียงภาษาพูด

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทองถึงสาเหตุที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอาชญากรรมร้านทอง พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอาชญากรรมร้านทอง คือ ภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ปัญหาบุคคลพันโทษ ปัญหาคนว่างงาน และการลักลอบเล่นการพนัน

จากการสัมภาษณ์นายกสมาคมร้านทอง และผู้ประกอบการร้านทองถึงความต้องการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร้านทอง พบว่าอยากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ประกอบการร้านทองเกี่ยวกับอาชญากรรมในเรื่องของ การวิ่งราวทรัพย์สิน ชิงทรัพย์สิน หรือปล้นทรัพย์สิน เพื่อให้สามารถป้องกันตนเองได้ ลดช่องว่างตำรวจและประชาชนหรือผู้ประกอบการร้านทองเพิ่มความถี่ในการตรวจ และเพิ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ผู้ประกอบการร้านทองมีความเชื่อมั่นและดูแลความปลอดภัยจากคนร้าย

3. การสัมภาษณ์กลุ่มที่ 3 ปลัดเทศบาล หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร และหัวหน้าฝ่ายผังเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3 คน

จากการสัมภาษณ์ปลัดเทศบาล หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร และหัวหน้าฝ่ายผังเมือง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาถึงการขออนุญาตสร้างอาคาร/ผังเมือง มีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอย่างไร ใช้เวลาดำเนินการกี่วัน พบว่า การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องของธุรกิจประกอบกิจการร้านทองที่เทศบาลไปเกี่ยวข้องเป็นเรื่องของการสร้างอาคารสถานที่และผังเมือง ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคารและผังเมือง

ตามกฎหมายหรือระเบียบของเทศบาลที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่อชุมชน และ
ประกอบการร้านทอง

จากการสัมภาษณ์ปลัดเทศบาล หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร และหัวหน้าฝ่ายผังเมือง
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาถึงข้ออนุญาตสร้างอาคาร/ผังเมือง สถานประกอบการ
ร้านทองต้องมีแนวทางรักษาความปลอดภัยต่อทรัพย์สินของตนเอง และความรับผิดชอบต่อ
ชุมชน เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรมอย่างไร พบว่าต้องเป็นมาตรฐานสากลทั่วไปที่จะ
สามารถติดตั้งระบบต่างๆ ให้ปลอดภัยจากการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินได้ เช่น การ
ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อช่วยลดปัญหาในกิจกรรมทรัพย์สินได้

จากการสัมภาษณ์ปลัดเทศบาล หัวหน้าฝ่ายควบคุมอาคาร และหัวหน้าฝ่ายผังเมือง
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาถึงข้อเสนอแนะ หรือแนวทางด้านการรักษาความ
ปลอดภัยเพื่อป้องกัน อาชญากรรมร้านทอง พบว่าปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุม
อาคารและผังเมือง โดยมีการประชาสัมพันธ์กฎระเบียบให้ประชาชนทราบและมีความโปร่งใส
สามารถตรวจสอบได้และเป็นที่พักของประชาชน หรือผู้ประกอบการร้านทอง

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาถึงปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับการวิ่งราวทรัพย์สินของร้านทองในเขต
อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุอาชญากรรมเกิดจากปัญหา
ด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านยาเสพติด และปัญหาด้านการพนัน เนื่องจากสถานประกอบการร้าน
ทองเป็นกลุ่มเสี่ยงหนึ่งในการเกิดเหตุอาชญากรรมในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการลักทรัพย์ การ
วิ่งราวทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

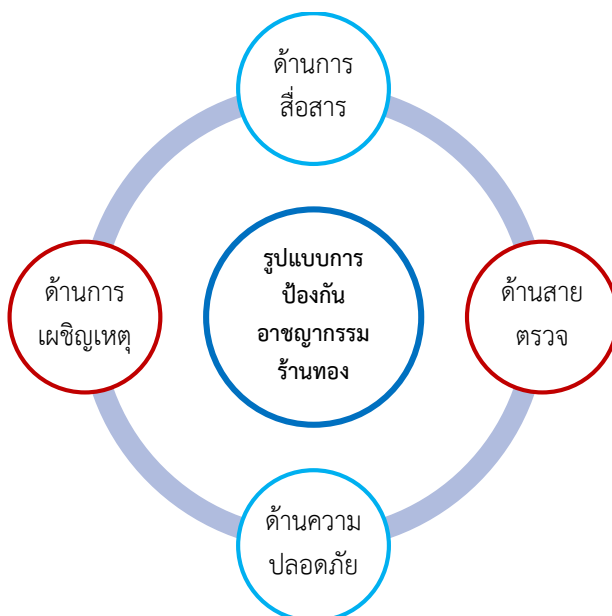
รูปแบบแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา มีรูปแบบแนวทางด้านป้องกันเกี่ยวอาชญากรรม ในภารกิจหลัก 4 ด้าน
ได้แก่ 1. ด้านการสื่อสาร ทำโดยการเมื่อผู้ประกอบการร้านทองพบเหตุอาชญากรรมสามารถ
แจ้งเหตุโดยตรงทางสายด่วน 191 และทางแอปพลิเคชันไลน์ในสมาร์ทโฟน 2. ด้านสายตรวจ
ทำโดยการเพิ่มความถี่ในการตรวจ ทั้งด้านสายตรวจรถยนต์ สายตรวจรถจักรยานยนต์สายตรวจ
เดินเท้า และการปรากฏกายพร้อมอาวุธที่สถานประกอบการร้านทองอยู่เสมอ 3. ด้านความ
ปลอดภัย ทำโดยการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด การเฝ้าระวังด้วยระบบกล้องวงจรปิดและการใช้
เทคโนโลยีมาบริหารจัดการระบบเพื่อการป้องกันเหตุอาชญากรรมต่าง ๆ 4. ด้านการเผชิญเหตุ

ทำโดยการชักซ้อมแผนเผชิญเหตุร่วมกับสถานประกอบการร้านทองเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อให้พนักงานหรือลูกค้าผู้ใช้บริการได้ตระหนักรู้ถึงแนวทางการป้องกันตนเองเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และจัดดำเนินการอบรมเรียนรู้การสังเกตคนร้ายให้ตรงจุดสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการจดจำตำหนิรูปพรรณ ทรงผม รอยสัก และสำเนียงภาษาพูด และนำแผนการปฏิบัติงานมาปรับปรุงแก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่อปิดช่องว่างการก่ออาชญากรรมตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอย่างเป็นรูปธรรม การป้องกันอาชญากรรมที่นั่นต้องอาศัยความร่วมมือจากสถานประกอบการร้านทองในการกำหนดมาตรการป้องกันรักษาความปลอดภัยเบื้องต้นต่อทรัพย์สิน พนักงาน และผู้ใช้บริการ เช่น การห้ามให้ลูกค้าสวมหมวกหรือแว่นตาเข้ามาในสถานประกอบการร้านทอง การติดตั้งสัญญาณเตือนภัย การติดตั้งเครื่องกีดกัน (กรงเหล็ก) และการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เนื่องจากมาตรการดังกล่าวสามารถช่วยลดความเสี่ยงเบื้องต้นด้านการเกิดเหตุอาชญากรรมร้านทอง และทำให้สามารถติดตามคนร้ายได้อย่างรวดเร็วเพื่อนำมาดำเนินคดีต่อไป โดยเฉพาะการใช้งานแอปพลิเคชันในสมาร์ทโฟนและสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่ารูปแบบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการสื่อสาร ด้านสายตรวจ ด้านความปลอดภัย ด้านการเผชิญเหตุ การให้ความร่วมมือจากสถานประกอบการร้านทอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถช่วยลดความเสี่ยงด้านการเกิดเหตุอาชญากรรมร้านทองได้

องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทอง ได้แก่ 1. ด้านการสื่อสาร ทำโดยการเมื่อผู้ประกอบการร้านทองพบเหตุอาชญากรรมสามารถแจ้งเหตุโดยตรงทางสายด่วน 191 และทางแอปพลิเคชันไลน์ในสมาร์ทโฟน 2. ด้านสายตรวจ ทำโดยการเพิ่มความถี่ในการตรวจ ทั้งด้านสายตรวจจรดยนต์ สายตรวจจรดจักรยานยนต์สายตรวจเดินเท้า และการปรากฏกายพร้อมอาวุธที่สถานประกอบการร้านทองอยู่เสมอ 3. ด้านความปลอดภัย ทำโดยการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด การเฝ้าระวังด้วยระบบกล้องวงจรปิดและการใช้เทคโนโลยีมาบริหารจัดการระบบเพื่อการป้องกันเหตุอาชญากรรมต่าง ๆ 4. ด้านการเผชิญเหตุ ทำโดยการชักซ้อมแผนเผชิญเหตุร่วมกับสถานประกอบการร้านทองเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อให้พนักงานหรือลูกค้าผู้ใช้บริการได้ตระหนักรู้ถึงแนวทางการป้องกันตนเองเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และจัดดำเนินการอบรมเรียนรู้การสังเกตคนร้ายให้ตรงจุดสำคัญ ไม่จะเป็นการจดจำตำหนิรูปพรรณ ทรงผม รอยสัก และ

สำเนียงภาษาพูด และนำแผนการปฏิบัติงานมาปรับปรุงแก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันอยู่เสมอ

ภาพที่ 1 รูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทอง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าในปัจจุบันจำนวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานมีน้อยและไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่และต้องมีการะงานที่ต้องรับผิดชอบเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นสายงานด้านการสืบสวนสอบสวน ด้านการป้องกันและปราบปราม ด้านการจราจร ด้านธุรการหรือสายงานอื่นๆ เป็นต้น ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถที่จะดูแลได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีนโยบายในการสรรหาหรือการจัดสรรอัตรากำลังพลหรือจำนวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ให้อย่างเพียงพอและมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน ด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมาให้ มีปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการหรือปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจดังนั้นทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีนโยบายในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จะส่งไปให้กับหน่วยงานและสถานีดำรวจต่างๆที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างมีความเพียงพอและมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

หรือขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานราชการอื่นๆเช่นเทศบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือภาคเอกชนให้เข้าช่วยสนับสนุน ในด้านงบประมาณในส่วนที่ขาดหรือไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีการให้คำแนะนำกับภาคประชาชน ผู้ประกอบการร้านทองในพื้นที่รับผิดชอบในเรื่องของการเฝ้าระวังการถูกปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ชิงทรัพย์ โดยเน้นการให้คำแนะนำที่เป็นไปได้ในการที่จะจัดหาวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆที่มีความทันสมัย เช่น การติดตั้งระบบเตือนภัยกันขโมยผ่านระบบโทรศัพท์มือถือ การติดตั้งกระจกนิรภัย การติดตั้งกล้องวงจรปิด(CCTV) เป็นต้น ในขณะเดียวกันทางเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการพัฒนาแนวทางในการประสานงานหรือแสวงหาความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านทองในพื้นที่หรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมร้านทองที่เกิดขึ้นจึงจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากปล่อยให้การป้องกันอาชญากรรมร้านทองเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงฝ่ายเดียวก็ไม่สามารถป้องกันได้ทั้งหมดรวมทั้งพื้นที่ในความรับผิดชอบมีความกว้างขวางซึ่งถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับความร่วมมือจากประชาชนผู้ประกอบการร้านทองในพื้นที่เป็นอย่างดีจะทำให้ การป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในรูปแบบเครือข่ายโดยการหนึ่งภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมร้านทองที่เกิดขึ้นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมาที่มีบริบทในการแก้ไขปัญหาอุปสรรครวมทั้งเพื่อศึกษาเครือข่ายหรือรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมาว่าเป็นอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตพื้นที่อำเภอเมืองนครราชสีมาและทั่วประเทศ เพื่อ นำผลจากการศึกษาวิจัยมาเปรียบเทียบกับ
3. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรครูปแบบการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา ทั้งในดำนนโยบายด้านการวางแผน ด้านกฎระเบียบ คำสั่ง ด้านงบประมาณ ด้านกำลังพล ด้านวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการ เป็นต้น เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปทำการปรับปรุงแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจาก

การปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมร้านทองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ควรศึกษาถึงปัจจัยหรือสาเหตุต่างๆที่ทำให้คนร้ายหรือผู้กระทำความผิดลงมือก่อเหตุปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ที่เกิดขึ้นทั่วประเทศโดยทำการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากคนร้ายหรือผู้กระทำความผิดที่ถูกจับกุมหรือถูกดำเนินคดี

เอกสารอ้างอิง

- เจตชัย ศรีโสภา. (2557). *การพิจารณาใช้ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดสำหรับงานรักษาความปลอดภัยองค์กร ธุรกิจก่อสร้าง*. (การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). คณะวิศวกรรมศาสตร์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชรินทร์ โกพัฒน์ตา.(2557). *การป้องกันและควบคุมอาชญากรรมคดีประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ธนาคาร ร้านทอง*. คู่มือการบริหารหลักสูตรการบริหารงานตำรวจชั้นสูงรุ่นที่ 38. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2558). *ทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยกับการวิจัยทางด้านอาชญาวิทยาในปัจจุบัน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: หินหยางการพิมพ์.
- ธนภัทร เกิดกอบเกียรติ. (2556). *ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานี ตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี

Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi
Police Station

คันสนีย์ บรรลุสุข¹, วันจักร น้อยจันทร์²

Sansanee Banlusuk, Wanjak Noichan

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา และด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี จำนวน 140 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจ โดยภาพรวมของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเทศบาลเมืองจันทบุรี มีการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการควบคุม

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: Sansaneebanlusuk@gmail.com, tel. 092-9759807

ตนเองกับประชาชน ($\bar{X}$ = 3.65, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X}$ = 3.63, S.D. = 0.66) และด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X}$ = 3.51, S.D. = 0.65) ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง และภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การควบคุมตนเอง, ข้าราชการตำรวจ, สถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the level of Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station.; and 2. to compare between personal factors and Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station. The research instruments are a questionnaire of 4 aspects: in Subordinate, Colleague, Supervisor and Citizen. The researcher used the questionnaires with 140 Police Officers in Chanthaburi Police Station. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of this study is as below: 1. The level of Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station, the overall is in a high level ($\bar{X}$ = 3.58, S.D. = 0.63). When considering each aspect, it is found that the aspect of the highest average value of the top 3 was self-control with citizen part at a high level ($\bar{X}$ = 3.65, S.D. = 0.69). The second one is self-control with Subordinate part at a high level ($\bar{X}$ = 3.63, S.D. = 0.66). The last one is self-control with colleague at a high level ($\bar{X}$ = 3.51, S.D. = 0.65). 2. The perspective of

comparison between personal factor and Self-Control Management of Police Officers in Chanthaburi Police Station classified by gender, age, position and local found that the sample variance was not different. These elements were classified by working period found that the sample variance was different and significantly differently at .05 level.

Keywords: Self-control, police officer, Chanthaburi Police Station

บทนำ

อาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม ตำรวจมีหน้าที่รักษาความสงบ ตรวจจับ จับกุม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นงานที่เสี่ยงเพื่อความสะดวกสบายร้อยละของประชาชนและบ้านเมือง ตำรวจจึงเป็นอาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี ได้รับการคาดหวังจากสังคมค่อนข้างสูง

ในปัจจุบันข้าราชการตำรวจได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในด้านความประพฤติ วินัย และการปฏิบัติงานจากบุคคลหลายหน่วยงานอย่างกว้างขวาง ทำให้ภาพพจน์ของข้าราชการตำรวจอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เป็นเพราะว่างานของตำรวจนั้นเป็นงานที่ท้าทาย ความรู้และความสามารถ ความกล้าหาญที่เสี่ยงต่อภัยอันตราย และความอดทนเป็นอย่างมาก ยากที่บุคคลอื่นจะเข้าใจได้ถูกต้องและลึกซึ้ง โดยลักษณะงานในอาชีพนี้ เป็นงานที่มีการปฏิบัติที่กระทบต่อผลประโยชน์และเสรีภาพของประชาชนที่อาจจะไปขัดขวางการกระทำต่าง ๆ ที่ละเมิดระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ดีของสังคมอยู่ตลอดเวลา รวมไปถึงกฎหมาย โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการอภิสิทธิ์ หรือผู้มีอิทธิพล ทำให้ข้าราชการตำรวจเกิดความกดดันในการทำงาน สิ่งแวดล้อมทั้งจากภายในและภายนอกสำนักงานล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อความกดดันในการทำงานของข้าราชการตำรวจทั้งสิ้น

ด้วยหน้าที่ชีวิตรับผิดชอบของข้าราชการตำรวจนั้นจึงต้องมีการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานเป็นอย่างดี ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 วินัย และการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจต้องถือและปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและจรรยาบรรณของตำรวจตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้โดยเคร่งครัดเพื่อให้การทำงานและภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจเป็นไป

ในทิศทางที่ดีถูกต้องและเหมาะสม ถ้าข้าราชการตำรวจไม่สามารถที่จะจัดการควบคุมตนเองได้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาและผลเสียทั้งต่อตนเองและองค์กรได้ ตัวอย่างเช่น กรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจทำร้ายร่างกายผู้ต้องหาที่ก่อเหตุคลุ้มคลั่งจนได้รับบาดเจ็บ ตำรวจทำร้ายประชาชน ตำรวจทำร้ายร่างกายภรรยา ตำรวจฆ่าตัวตาย เป็นต้น พบว่าเริ่มมีจำนวนสูงขึ้นในทุกปี สาเหตุของปัญหาที่กล่าวมานั้นเป็นผลมาจากการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ การควบคุมตนเอง ก็คือกระบวนการที่บุคคลเลือกใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธี เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลนั้น จากพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงประสงค์ไปสู่พฤติกรรมที่น่าพึงประสงค์ โดยที่บุคคลนั้นจะเป็นผู้กำหนดให้พฤติกรรมเป้าหมายและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย และควบคุมตัวแปรภายในและภายนอกบุคคล ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมอันพึงประสงค์นั้นด้วยตนเอง ข้าราชการตำรวจแต่ละบุคคลจะมีระดับการจัดการการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ

พล.ต.อ.จักรทิพย์ ชัยจินดา ให้ความสนใจที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องนี้มาโดยตลอด โดยเพิ่มมาตรการให้ทุกหน่วยงานร่วมกันดำเนินการแก้ไขปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเร่งด่วน อาทิเช่น ตำรวจฆ่าตัวตาย ไม่ว่าจะเกิดจากปัญหาชีวิตเรื่องงาน หรือปัญหาส่วนตัว โดยให้ตำรวจ “ขันนอต” มาตรการ 1212/2537 เรื่องมาตรการควบคุม เสริมสร้างวินัยและความประพฤติของข้าราชการตำรวจ ให้ทุกหน่วยงานทั้งในระดับ กก. และสถานีตำรวจ แต่งตั้งคณะกรรมการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตข้าราชการตำรวจและครอบครัว เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีเกณฑ์อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะต้องเข้าไปดูแลและแก้ไข ให้โรงพยาบาลตำรวจจัดอบรมให้ความรู้และการแก้ไขปัญหาให้กับคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นมา เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในส่วนต่อมาจะเป็นการตรวจสอบสุขภาพประจำปี โดยให้ตรวจทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ภาวะการติดสารเสพติดหรือติดสุราเรื้อรัง และมีนักจิตวิทยาเข้าร่วมการตรวจสอบสภาพจิตใจและร่างกายด้วย ส่วนการเรียนในทุกหลักสูตรของตำรวจ ต้องเพิ่มการเรียนรู้และการแก้ปัญหาหนี้สินรวมไปถึงปัญหาการฆ่าตัวตายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของตำรวจทุกโครงการ เพื่อที่จะสามารถแก้ปัญหาตำรวจฆ่าตัวตายได้ และควรให้ความรู้เรื่องจัดการการควบคุมตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจเกิดมีความสามารถที่จะจัดการควบคุมอารมณ์และการกระทำของตนเองได้

ดังนั้นการจัดการการควบคุมตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับ อาชีพข้าราชการตำรวจ เพราะถ้าขาดการจัดการการควบคุมตนเองแล้วนั้นย่อมต้องส่งผลเสีย และผลกระทบทั้งต่อตัวบุคคลและองค์กรด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิด ความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับระดับการควบคุมตนเองในการจัดการการควบคุมตนเองของ ข้าราชการตำรวจและปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเอง เพื่อนำไปสู่แนวทางการ จัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงาน ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยจากแนวคิดการ ควบคุมตนเองในการทำงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการควบคุมตนเองกับ ผู้บังคับบัญชา 2) ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน 3) ด้านการควบคุมตนเองกับ ผู้ใต้บังคับบัญชา 4) ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน และภูมิลำเนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การจัดการการ ควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ประชากร คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตาราง สำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 140 คน พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ สถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ระยะเวลา การดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 รวมเป็นระยะเวลา 7 เดือน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้ วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี จำนวน 140 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 96.40 ข้าราชการตำรวจมีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.00 ระดับ ผบ.หมู่ คิดเป็นร้อยละ 55.7 ระยะเวลาการทำงาน 20 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.70 ภูมิลำเนาภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 76.40

2. ระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.53

2) ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.51

3) ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.63

4) ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ระดับการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.65

ตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี โดยภาพรวม

การจัดการการควบคุมตนเองในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา	3.53	0.65	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน	3.51	0.65	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา	3.63	0.66	มาก
ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน	3.65	0.69	มาก
รวม	3.58	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 โดยภาพรวมของการจัดการการควบคุมตนเองในการทำงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองจันทบุรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.58$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ($\bar{X}=3.65$, S.D.=0.69) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ได้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.66) และด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอ้อมใหญ่ ด้านเพศ พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองบนโลกไซเบอร์ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีอายุที่ต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ มีระยะเวลาการทำงาน ที่แตกต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านตำแหน่ง พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเอง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ด้านภูมิลำเนา พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีเพศต่างกัน มีระดับการควบคุมตนเองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ระดับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากและรายด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาระ มุขดี (2559) งานวิจัยมีการศึกษา การ

พัฒนารูปแบบการควบคุมตนเองตามแนวพุทธจิตวิทยาสำหรับนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์เพื่อการรณรงค์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช พบว่าการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาโดยรวมทั้งฉบับในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 3.847 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโนธรรมที่ได้รับการพัฒนา ($\bar{X}$ = 4.167, SD = 0.389)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะตำแหน่งของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่าภาพรวมรายด้านรายข้อที่แตกต่างกัน คือ ภูมิลำเนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ของภูมิลำเนา ข้าราชการตำรวจ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างจากภาคใต้และภาคกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคใต้มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่าภาคกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเล่มอื่น อาจเป็นเพราะ ตำแหน่ง ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ พบว่า ภาพรวมรายด้านรายข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพศ อายุ ระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ (2559) ได้ศึกษาวิจัย “ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า ตัวแปรที่เป็นปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการควบคุมตนเองกับ เพศ อายุ และการผูกมัดตนเอง ด้านการออมนั้น พบว่า ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวในหลายแบบจำลองที่ผู้วิจัยทำการทดสอบนั้นไม่ส่งผลต่อโอกาสที่จะมีเงินเพียงพอหลังเลิกทำงานประจำอย่างมีนัยสำคัญ

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพ ได้แก่ การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา ด้านการควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน ด้านการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา และด้านการควบคุมตนเองกับประชาชน ฉะนั้นการที่จะทำให้การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจต้องพัฒนาในเรื่องการควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับเพื่อนร่วมงาน การควบคุมตนเองกับผู้บังคับบัญชา การควบคุมตนเองกับประชาชน จึงควรการจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางโพในด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ภาพที่ 1 การจัดการการควบคุมตนเองของข้าราชการตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการฝึกอบรมการควบคุมตนเองในทั้ง 4 ด้านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2 ควรมีการศึกษาระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไป เพื่อวัดระดับการควบคุมตนเองของผู้กระทำความผิดหรือประชาชนทั่วไปเมื่อเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นจากต้นเหตุของการควบคุมตนเองในหลายๆ กรณี โดยทำการประเมินจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรงในหน่วยอื่นที่ปฏิบัติงานโดยตรง

2.2 นำผลวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมตนเองให้อยู่ในระดับสูงมากยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ เลิศเจริญนิช. (2557). *อิทธิพลของการควบคุมตนเองและการวางกรอบการตัดสินใจต่อเจตนาและพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมในภาวะยุ่งยากสองด้านทางสังคม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงทิพย์ ก่อกิจงาม. (2561). *รูปแบบการพัฒนาชุดฝึกอบรมการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยาของพยาบาลวิชาชีพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาระ มุขดี. (2559). *การพัฒนาแบบการควบคุมตนเองตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์และการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชินราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุภาพงษ์ ต้นสุภาพ. (2559). *ผลกระทบของการควบคุมตนเองที่มีต่อการออม: กรณีศึกษาบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ วรอรุณ, ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, ฉัตรสุมน พงษ์นิญโญ, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์ และศุภชัย ปิตกุลตัง. (2562). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองในพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

การส่งบทความต้องจัดพิมพ์ตามรูปแบบที่กำหนด และต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ จึงจะได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร ผู้เขียนต้องส่งต้นฉบับผ่านทาง Online โดยแนบไฟล์ (Word) ของบทความต้นฉบับส่งมาที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jcs/> การเตรียมต้นฉบับที่จะมาลงตีพิมพ์ ควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. ประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัยตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนทางวิชาการในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่มีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ข้อยุติ ข้อเสนอแนะและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบโดยผู้เขียนค้นคว้าจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น แล้ววิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผล บทความวิชาการมีหลายลักษณะ เช่น บทความแสดงความคิดเห็นที่วิเคราะห์ผลงานใหม่ ๆ ที่มีความสำคัญในสาขาวิชาของวารสารนั้น บทความจากบรรณาธิการที่แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง บทความวิจารณ์ที่อาจเป็นการแสดงข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งเชิงเหตุผลโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการมีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.1.2 บทความวิจัย (Research Article) หมายถึง บทความที่นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าใหม่ ๆ ทั้งในด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีข้อมูลและเนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านมีความรู้ในศาสตร์สาขานั้นสามารถศึกษาในลักษณะเดียวกันและสามารถตัดสินใจได้ว่าบทความนั้นมีความสำคัญต่อสาขาวิชาเพียงใด บทความวิจัยมีลักษณะเด่นตรงที่เป็นการนำเสนอปัญหาที่ผู้เขียนได้ศึกษาหรือประเด็นที่ต้องการคำตอบ มีการกำหนดกรอบแนวคิด การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสรุปปัญหาอย่างชัดเจน อันเป็นการสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่าทางวิชาการ

1.1.3 บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) หมายถึง บทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณภาพของหนังสือ บทความ หรือผลงานด้านศิลปะ เช่น นิทรรศการทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชา และดุลยพินิจอันเหมาะสม

1.2 การตรวจสอบบทความ และพิสูจน์อักษร

วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัยได้กำหนดการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ) และการตรวจสอบการคัดลอกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ CopyCatch (Copyright, Academic Work and Thesis Checking System) โดยจะต้องมีระดับความซ้ำซ้อน ไม่เกิน 20%

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับกองบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์บทความมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

2. การเตรียมบทความ

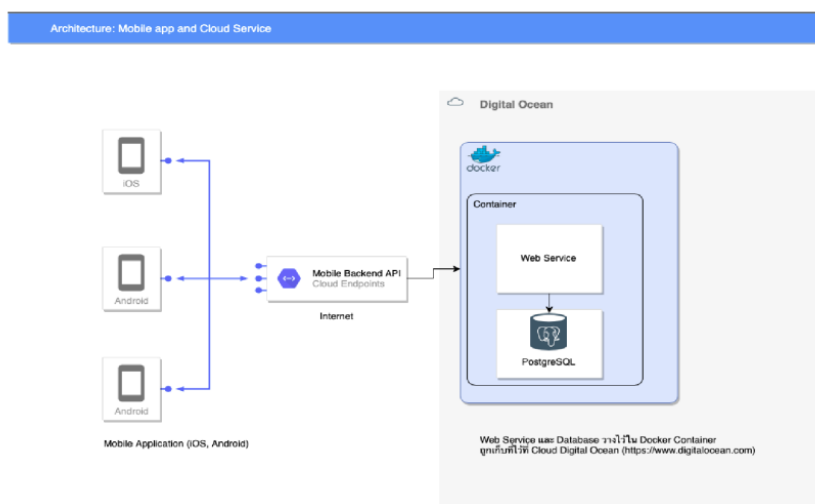
รูปแบบการเตรียมต้นฉบับของวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย ประกอบด้วย

2.1 บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH Sarabun PSK)

2.2 เนื้อหา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ให้จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ และจัดพิมพ์เนื้อหาภาษาอังกฤษให้จัดพิมพ์เป็น Single Space

2.3 ถ้ามีรูปภาพ/ตารางประกอบ ควรมีภาพที่ชัดเจน ถ้าเป็นรูปถ่ายควรมีภาพถ่ายจริงแนบด้วย ให้จัดพิมพ์แยกออกจากเนื้อหา ให้ระบุคำว่า “ภาพที่” จัดกึ่งกลางของหน้ากระดาษใต้ภาพ และ “ตารางที่” จัดชิดซ้ายของหน้ากระดาษ บนตาราง ตามด้วยหมายเลขกำกับใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวหนา แสดงเนื้อหาสำคัญของเรื่องด้วยข้อความที่กะทัดรัด ชัดเจน ส่วนคำอธิบายใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ รูปภาพ/ตารางที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพ/ตารางทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

ตัวอย่างการเขียน “ภาพที่”

ภาพที่ 1 โครงสร้างของการจัดเก็บข้อมูล

ตัวอย่างการเขียน “ตารางที่”

ตารางที่ 1 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด สำหรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
การจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนเชิง สร้างสรรค์	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้าม วัฒนธรรม (Reciprocating)	1. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน 2. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม 3. ให้คนหลากหลายทักษะ หลากหลายวิธีคิดทำงาน 4. ความผูกพันระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้าน 5. มีระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการเรียนรู้
	การมีประสบการณ์ตรงใน พื้นที่ท่องเที่ยว (Experiencing)	1. ประสบการณ์การสัมผัสสัมผัส (ประสาทสัมผัส) 2. ประสบการณ์ทางอารมณ์ 3. ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ 4. ประสบการณ์ทางกายภาพ พฤติกรรม 5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม
	การชื่นชมเข้าใจจิต วิญญาณของพื้นที่ (Appreciating)	1. เข้าใจในคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม 2. เข้าใจสภาพแวดล้อมของพื้นที่การท่องเที่ยว 3. มีความจริงแท้ทั้งในกระบวนการการผลิต ผลิตภัณฑ์ และประสบการณ์จริง 4. ไม่ทำลายคุณค่าของชุมชน และวิถีชีวิต 5. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจ ทำ ให้จดจำและเกิดความเข้าใจในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
	การเรียนรู้สิ่งใหม่ (Lifelong Education)	1. ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ 2. นักท่องเที่ยวมีโอกาสพัฒนาศักยภาพในการ สร้างสรรค์ของตนเอง 3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับเจ้าของพื้นที่ 4. การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจากภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม 5. การแสวงหาประสบการณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมที่แท้จริงของนักท่องเที่ยว

2.4 พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดปอนด์ (B5) ขนาดของตัวอักษรเท่ากับ 16 ส่วนเลขหน้าขนาด 14 และใส่เลขหน้าตั้งแต่ต้นจนจบบทความ ยกเว้นหน้าแรก โดยมีเนื้อหาบทความรวมบรรณานุกรม ระหว่าง 8-16 หน้า

2.5 การตั้งค่าน้ำกระดาษพิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษซ้ายกับด้านบน 1 นิ้ว และด้านขวากับด้านล่าง 0.5 นิ้ว

2.6 การเตรียมข้อมูลต้นฉบับบทความตามแบบฟอร์มที่กำหนดให้

2.6.1 ชื่อบทความภาษาไทย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 หนา

2.6.2 ชื่อบทความภาษาอังกฤษ ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 ปกติ

2.6.3 ชื่อผู้เขียน และผู้ร่วมเขียน ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ

2.6.4 หัวข้อหลัก ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 หนา

2.6.5 หัวข้อย่อย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 หนา

2.6.6 เนื้อเรื่อง ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ

2.7 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกชิดขวาหน้ากระดาษ

2.8 ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใส่ให้ครบทุกคน แต่ไม่เกิน 5 รูปหรือคน ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ จัดชิดกันหน้าซ้าย และใส่ Footnote เป็นตัวเลขอารบิกต่อท้ายแต่ละชื่อโดยระบุสังกัด หากเป็นมหาวิทยาลัยให้ระบุ คณะและมหาวิทยาลัย หากเป็นหน่วยงานราชการให้ระบุกรมและกระทรวงที่สังกัด หากเป็นคณะสงฆ์ให้ระบุวัดและจังหวัด แต่หากเป็นภาคเอกชนให้ระบุบริษัทหรือองค์กรและจังหวัด ให้ตรงกับเครื่องหมายที่กำกับไว้ข้างบน โดยให้ระบุเป็นรายบุคคลภาษาไทยและคันด้วย (;) ก่อนระบุเป็นภาษาอังกฤษและขึ้นบรรทัดใหม่เพื่อระบุ Corresponding author, e-mail:, Tel. ของผู้เขียนหลัก

2.9 บทคัดย่อภาษาไทย และ Abstract ภาษาอังกฤษ ควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีดำเนินการวิจัย (Methods) ผลการวิจัย (Results) ผลการวิจัยโดยสรุปให้สั้นกะทัดรัด หรือไม่เกิน 300-350 คำ และคำสำคัญ (Keywords) ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และคันด้วยเครื่องหมาย (,)

2.10 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ตั้งระยะย่อหน้า 0.7” หรือเริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 9 และหัวข้อย่อยถัดไปตั้งระยะย่อหน้า 1.1” หรือเริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 16 เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

3. ส่วนประกอบของบทความ

3.1 บทความวิจัย ([แบบฟอร์มการเขียนบทความวิจัย](#)) ให้เรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

3.1.1 บทนำ (Introduction) เขียนให้เห็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย หรือ โจทย์วิจัย

3.1.2 วัตถุประสงค์ (Objective) ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา

3.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุรูปแบบของการวิจัย การคำนวณหา กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.4 สรุปผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Research) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ตามลำดับอย่างชัดเจน

3.1.5 อภิปรายผลการวิจัย/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียงและให้เชื่อมโยงกับผลการวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน

3.1.6 องค์ความรู้ใหม่ เป็นการนำเสนอผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลการวิจัย สามารถนำเสนอรูปแบบของการเขียนความเรียง หรือโมเดลพร้อมคำอธิบายที่กระชับ เข้าใจง่าย (ปรับปรุงและกำหนดใช้กับวารสารปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (2563) เป็นต้นไป)

3.1.7 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ให้นำเสนอใน 2 ประเด็น คือ 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1.8 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) (ถ้ามี) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กรหน่วยงาน หรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และหมายเลขของทุนวิจัย (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีขอบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัย วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์)

3.1.9 เอกสารอ้างอิง (References) รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมใช้แบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 และจะต้องตรงกันกับการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งผู้นิพนธ์บทความต้องตรวจสอบและรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารการอ้างอิงทั้งหมด

3.2 บทความวิชาการและบทความวิจารณ์หนังสือ (แบบฟอร์มการเขียนบทความวิชาการ) ให้เรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

3.2.1 บทนำ (Introduction) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอในบทความตามลำดับ ควรอธิบายว่าเรื่องที่ต้องการศึกษามีความสำคัญ วัตถุประสงค์ หรือเค้าโครงของบทความเป็นอย่างไร

3.2.2 เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ สามารถแบ่งเป็นส่วนย่อย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนย่อยที่ 1 ปูพื้นฐานความรู้แก่ผู้อ่านในเรื่องที่จะกล่าวถึง

ส่วนย่อยที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ได้แย้งข้อเท็จจริง ใช้เหตุผล หลักฐานเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่าน

ส่วนย่อยที่ 3 เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เขียนต่อประเด็นที่นำเสนอ

3.2.3 สรุปผล (Conclusion) สรุปสาระสำคัญที่ต้องสรุปให้เห็นความสำคัญของบทความตามลำดับ โดยการเลือกเก็บประเด็นสำคัญ ๆ ของบทความมาเขียนรวมกันไว้อย่างสั้น ๆ ท้ายบท หรืออาจใช้วิธีการบอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมามีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะทำให้เกิดอะไรต่อไป หรืออาจใช้วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทิ้งท้ายกระตุ้นให้ผู้อ่านไปสืบเสาะแสวงหาความรู้ หรือคิดค้นพัฒนาเรื่องนั้นต่อไป เพื่อเป็นการสรุปจุดยืนของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องที่เขียน

3.2.4 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับโดยให้แยกออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้ชัดเจน เช่น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ หรือข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.5 เอกสารอ้างอิง (References) รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมใช้แบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 และจะต้องตรงกันกับการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งผู้นิพนธ์บทความต้องตรวจสอบและรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารการอ้างอิงทั้งหมด

4. การเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาตามหลักเกณฑ์ APA (American Psychological Association) 6th edition มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป รวมทั้งทัศนคติและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัยถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนคติและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม การตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ์) และการตรวจสอบการคัดลอกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ CopyCatch (Copyright, Academic Work and Thesis Checking System) โดยจะต้องมีระดับความซ้ำซ้อน ไม่เกิน 20%

1. ผู้แต่งชาวไทยให้ใส่ชื่อและนามสกุลโดยไม่ต้องใส่คำนำหน้าชื่อ ยกเว้นราชทินนาม ฐานันดรศักดิ์ ให้นำไปใส่ท้ายชื่อโดยใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างชื่อกับราชทินนามและฐานันดรศักดิ์ ส่วนสมณศักดิ์ให้คงรูปตามเดิม

2. กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้ใส่ชื่อทั้งสองคนตามลำดับที่ปรากฏ เชื่อมด้วยคำว่า “และ” สำหรับเอกสารภาษาไทย และใช้เครื่องหมาย “&” สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ ระหว่างคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยเว้น 1 ระยะก่อนและหลัง

3. ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อสกุล ตามด้วยตัวอักษรย่อชื่อต้นโดย เว้น 1 ระยะ และอักษรย่อชื่อกลาง (ถ้ามี) ทั้งนี้การกลับชื่อสกุลให้ใช้ตามความนิยมของคนในชาตินั้น โดยใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างชื่อสกุลและอักษรย่อชื่อต้น อักษรย่อชื่อกลาง หากกรณีผู้แต่งมีคำต่อท้าย เช่น Jr. หรือคำอื่น ๆ ให้ใส่คำดังกล่าวต่อท้ายอักษรย่อชื่อต้นหรืออักษรย่อชื่อต้น (ถ้ามี) โดยคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค

4. ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน ให้ลงรายการโดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงานย่อย และเว้นวรรคจากชื่อหน่วยใหญ่ไปหาชื่อหน่วยงานย่อย

5. การอ้างอิงจากเอกสารภาษาไทยประเภทพระไตรปิฎกและอรรถกถา ให้อ้างอิงย่อคำมกักริ เล่ม/ข้อ/หน้า. และให้วงเล็บ คำว่า (บาลี) ไว้หลังคำย่อ ในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี หรือวงเล็บคำว่า (ไทย) ไว้หลังคำย่อ ในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย เช่น พุ.ชา. (บาลี) 27/87/53, พุ.ชา. (ไทย) 27/87/87.

และให้เขียนอ้างอิงไว้ท้ายบทความตามพระไตรปิฎกฉบับที่อ้างอิง เช่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ([คู่มือการเขียนอ้างอิง APA 6](#))

หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

ชื่อเรื่องภาษาไทย:

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ:

ชื่อผู้เขียน (ทุกคน): 1. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

2. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

3. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

ที่อยู่/สถานที่ทำงาน :

หมายเลขโทรศัพท์: E-mail Address:.....

ระบุประเภทของต้นฉบับ

☐ บทความทางวิชาการ (Academic Article) จำนวน หน้าต่อบทความ

☐ บทความวิจัย (Research Article) จำนวน หน้าต่อบทความ

☐ จำนวน หน้าต่อบทความ

คำรับรองของผู้เขียน: ผู้เขียนทุกคน ขอรับรองว่า

☒ บทความที่เสนอมานี้ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

☒ หากผู้เขียนต้องการถอนบทความไม่ว่ากรณีใด ๆ ผู้เขียนยินดียุติการใช้คำดำเนินการพิจารณาบทความ

☒ ผู้เขียนยินยอมให้กองบรรณาธิการสรรหาผู้กลั่นกรองโดยอิสระ เพื่อพิจารณาบทความนี้ และสามารถ

ตรวจแก้ไขบทความดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

☒ ลิขสิทธิ์ในการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำออกโฆษณา ไม่ว่าในรูปแบบลักษณะอย่างไร หรือวิธีใด เป็นของ

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ลายมือชื่อผู้เขียน (ทุกคน)วันที่

☐ กองบรรณาธิการวารสารตรวจสอบความสมบูรณ์
และความถูกต้องของต้นฉบับ

ลงชื่อ.....กองบรรณาธิการ

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

☐ ยินดีรับบทความเพื่อเสนอให้ Peer Review

พิจารณาก่อนการตอบรับให้ตีพิมพ์บทความลงวารสาร

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....